

2/2012

Kirkkomme Lähetys

Vår kyrkas mission

teema

Oikeus uskoa

Muslimiksi kasvatettu
Nora Pessa luuli,
että kristityksi
kääntyminen on
mahdotonta.

TILAUKSET JA
OSOITTEEN-
MUUTOKSET
Puhelin: 020 754 2333
Faksi: 020 754 2342
Sähköposti:
tilauspalvelut@kotimaa.fi
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa,
Osoiterekisteri,
PL 137, 00201 Helsinki

JULKAISIJA
Kirkon lähetystyön keskus
PL 185
00161 Helsinki
Puhelin 09 18021
Faksi 09 1802 436
sakasti.evl.fi > Tutkimukset
ja julkaisu > Lehdet

PÄÄTOIMITTAJA
Risto Jukko

TOIMITUSSIHTEERI
Danielle Miettinen
danielle.miettinen@
kolumbus.fi

TOIMITUS
Ville Auvinen
Kari Eskelinen
Paula Laajalahti
Maija Sankari
Juhana Sihvo
Johanna Södö
Timo Vasko
Vuokko Vänskä

TAITTO JA KUVAN-
KÄSITTELY
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa
KUSTANTAJA
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa

PAINOS
6000 kpl

LEHTI ILMESTYY
kaksi kertaa vuodessa.
Seuraava numero ilmestyy
maaliskuussa 2013.

Lehti lähetetään seurakun-
tiin, lähetyslaitteille, kir-
kon virassa oleville papeille,
lehtoreille ja uskonnonopet-
tajille. Tämän lisäksi ryhmä-
postituksena esimerkiksi
seuraaville tilaajaryhmille:
kirkon lähetysjärjestöt, hiip-
pakuntien tuomiokapitulit ja
lähetystoimistot.

ISSN 0789-5135

Kirkkomme Lähetys 2/2012

Oikeus uskoa

Tämän lehden teema on us-
konnonvapaus. Lähetysjohtaja
Pekka Mäkipää kertoo, miksi
kristittyjen tulee puolustaa vä-
hemmistöjen oikeutta väärään mie-
lipiteeseen.

Päätoimittaja **Risto Jukko** vastaa
niille, joiden mielestä lähetystyötä ei
pitäisi tehdä.

Seurakuntapastorit **Juhana Sih-
vo** ja **Kari Eskelinen** kertovat, mi-
ten uskonnonvapaus ja lähetyskäs-
ky kohtaavat toisensa seurakunnan arkityössä.

Dosentti Risto A. Ahonen pohtii, miten kääntymisen lahjaa ju-
listaneesta alkuseurakunnasta kasvoi pakkovaltaa käyttävä hallitsi-
jan kirkko.

Tohtoriopiskelija **Johanna Södö** ruotii uskonnonvapauden kehi-
tystä Lähi-idässä. **Sivut 6-25.**

Huolehdi silmistäsi

Tuore kenttäpiispa **Pekka Särkiö** muistuttaa kolumnissaan, että ter-
veet silmät valaisevat koko ruumiin. Kun seurakuntaruumiilla on
terveet silmät, se kerää aarteita taivaaseen. **Sivu 27.**

Sansa on nyt medialähetysjärjestö

Entinen radiolähetysjärjestö on
nyt Medialähetys Sanansaattajat.
Järjestö laajentaa työtään Aasias-
sa. Uusia ohjelmia voi kuunnella
muun muassa japaniksi, thaiksi ja
gujaratiksi. **Sivu 33.**

T ä s s ä n u m e r o s s a

3	Pääkirjoitus	18	Minä, lähetys ja käsky
3	Kirkkomme Lähetys 50 vuotta sitten	20	Lapsella on oikeus kasteeseen
4	Tutkimusjohtaja puhalttaa lähetyskipinään	22	Arabikevät ei koittanut kaikille
6	Anna minulle minun oikeuteni olla väärässä	27	Raamattukolumni: Pekka Särkiö
10	Neljä syytä olla tekemättä lähetystyötä	28	Lähetysteologin pöydältä
12	Islamissa uskonnonvapaus on vapautta olla muslimi	29	Kirjat
14	Kääntyminen on lahja, käännäminen väkivaltaa	32	Ajankohtaista
		43	Kierrätyspiste
		44	Kolumni: Rolf Steffansson
		45	Aktuellt
		48	Rukous

Kansikuva: Ville Auvinen

Vuorisaarna vai lähetyuskäsky?

KUNNIOITTAAKO KIRKON lähetystyö ihmisoikeuksia? Tämä kysymys on kuultu vuoden aikana useaan otteeseen. Se, joka on lukenut Jeesuksen lähetyuskäskyn ja vuorisaarnan, tietää, että usko Jumalaan ja uskonnonvapaus ovat molemmat ihmisen moraalisen käyttäytymisen lähtökohtia.

Ei ole olemassa kahta erilaista Jeesusta, joista toinen antaa ohjeet ihmisen eettiselle suhtautumiselle toiseen ihmiseen ja toinen käsklee tehdä lähetystyötä, mutta sallii polkea naisten, lasten ja köyhien oikeuksia. Jälkimmäisen kaltaista Jeesusta ei Raamatusta löydy.

Hän, joka käski rakastaa vihamiehiä ja kohdella toisia niin kuin toivoisimme itseämme kohdeltavan, on antanut myös lähetyuskäskyn.

KAIKKI KIRKON lähetyksjärjestöt ovat sitoutuneet kirkon lähetyksstrategiaan. Sen mukaan meidän tulee edistää ”kaikkien ihmisarvoa ja miesten ja naisten tasa-arvoa”.

Suomalainen lähetystyö kestää päivänvalon, myös suhtautumisessaan ihmisoikeuksiin. Paljon hyvää on saatu aikaan. Koska lähetystyötä tekevät puutteelliset ihmiset ja ihmisistä koostuvat kirkot ja järjestöt, myös virheitä ja erehdyksiä on tehty ja tehdään.

Silloin kun on aihetta parannukseen, sitä on tehtävä. Näinhän **Martti Lutherkin** opettaa *Vähä kattekismuksessa*: ”Meissä oleva vanha ihminen on jokapäiväisessä katumuksessa ja parannuksessa upotettava ja surmattava kaikkein synteineen ja pahoine himoineen, ja sen tilalle pitää joka päivä tulla esiin ja nousta ylös uusi ihminen, joka iankaikkisesti elää Jumalalle vanhurskaana ja puhtaana.”

Aarne Ormio

RISTO JUKKO

Dosentti, TT, kirkon lähetyssihteeri

Tämä koskee niin lähetyksen tukijoita kuin sen arvostelijoita – meitä kaikkia.

LUTHERIN OPETUS luterilaisissa *Tunnustuskirjoissa* koskettaa kirkon lähetystehtävän kannalta keskeistä asiaa eli seurakuntien missionaarisuutta. Seurakuntien missionaarisuuden vahvistaminen on kirkon tulevaisuuden ja lähetystehtävän kannalta elämän ja kuoleman kysymys.

Perinteinen sektorijajottelu on tehnyt lähetystyöstä yhden kirkon työaloista. Mutta Jeesuksen sanat opetuslapsille sekä vuorisaarnassa että lähetyksessä kuuluvat jokaiselle kristitylle. Kristityn identiteetti ei siis voi olla muuta kuin missionaarinen, koska kasteessa hänet on kastettu kolmiyhteisen Jumalan – missionaarisen Jumalan – yhteyteen.

Meidän tulee löytää luterilaisen tunnustuksen mukainen kasteen merkitys uudella tavalla.

Kirkkomme Lähetys 50 vuotta sitten

Eskatologia ja lähetys

ESKATOLOGIASTA KÄSIN lankeaa kirkasta valoa kirkon valtavaan *vastuuseen* lähetystyöstä. Maailmanlähetys on välttämätön kohta evankelisesti ymmärretyin kirkon elämässä, ja tämä kirkko on koko olemassaolonsa mukaan rakennettu täyttymistä varten tulevassa Jumalan herruudessa. Uskovat ovat auttajia työssä Jumalan valtakunnan hyväksi (Kol. 4:11)

Kirkko viittaa pois itsestään Jumalan herru-

teen; ja Jumalan herruuden hyväksi ja sen kautta kirkko antaa itsensä käytettäväksi kaikessa maailmassa. Vain *in actu*, ilmoittaessaan evankeliumia kaikelle maailmalle, kirkko pysyy olemassa. Sen tähden kirkko ei harjoita lähetystyötä, vaan siitä tulee lähetystyötä, Jumalan elävä ote, joka tavoittaa maailman.

David Bosch, Die Heidenmission in der Zukunftsschau Jesu, 1959.

Tutkimusjohtaja

puhaltaa lähetyskipinään

Missionaarinen elämäntapa voi tulla takaisin seurakuntiin, Kirkon tutkimuskeskuksen uusi johtaja Hanna Salomäki uskoo. Lähetyskipinän vaalimisella alkaa kuitenkin olla kiire.

YHTEISKUNTATIETEIDEN JA TEOLOGIAN tohtori **Hanna Salomäki** aloitti heinäkuussa Kirkon tutkimuskeskuksen vt. johtajana. Tampereella sijaitseva tutkimuskeskus on Kirkkohallituksen kansliapäällikön toimiston alainen yksikkö.

Salomäki on paneutunut herätysliikkeisiin, seurakuntien yhdistymiseen, uskontososiologiaan sekä kirkon henkilöstöön ja virkaan liittyviin kysymyksiin.

Teologian väitöskirjassaan hän tutki Tosi rakkaus odottaa -liikettä ja yhteiskuntatieteiden väitöskirjassaan herätysliikkeisiin sitoutumista.

Hanna Salomäki, miten Kirkon tutkimuskeskuksen työ voi hyödyttää Suomen kirkon lähetystyötä?

Suomessa on runsaasti tietoa lähetystyöstä. Seurakunnat koaavat vuosittain lähetystyönä tunnuslukuja ja myös järjestöt ovat keränneet paljon tietoa. KTK on tallettanut informaatiota pitkiltä ajanjaksoilta. Sen avulla voidaan piirtää kuvaa pidemmän ajan kehityksestä.

Lähetystyön, kuten monen muunkin työalan kohdalla, tärkeä kysymys on se, miten jo koottua tietoa voidaan hyödyntää paremmin ja levittää kirkon ja järjestöjen toimijoille. Haasteena on tiedon tehokkaampi levittäminen niille, jotka voisivat sitä hyödyntää.

Onko lähetystyö oikealla paikallaan Suomen seurakuntien elämässä?

Kun tarkastelemme lähetystyön kehitystä 1990- ja 2000-luvuilla, löydämme selviä muutossuuntia. Lähetyspiireihin osallistuvien määrä on puolittunut vuosien 1990 ja 2008 välillä. Myös lähetysaiheisiin tilaisuuksiin osallistuminen on vä-

hentynyt voimakkaasti. Lähetystyöntekijöiden lukumäärä on vähentynyt yli sadalla alle 10 vuodessa.

Viime aikoina on keskusteltu paljon lähetystyön rahoituksesta ja sen edellytyksistä. Lähetystyölle ja kansainväliselle diakonialle suunnatut varat seurakunnilta ja yksityisiltä ovat kasvaneet 2000-luvulla.

Kokonaiskannatuksessa rahoitus on suuntautunut aiempaa vahvemmin kansainväliseen diakoniaan. Näyttää siltä, että hiippakunnat ovat erilaisutumassa sen suhteen, mihin niiden alueelta suunnataan rahaa. Etelä-Suomessa yhä suurempi osa rahoituksesta suuntautuu kehitysyhteistyöhön.

Muutoksessa näyttää olevan myös kirkon työntekijöiden suhtautuminen lähetystyöhön. Tutkija **Kati Niemelän** tutkimuksen mukaan alle 35-vuotiaista papeista enää vain runsas kolmannes piti lähetystyötä erittäin tärkeänä työalana, kun yli 55-vuotiaiden kohdalla luku oli 57 prosenttia.

Näiden lukujen perusteella lähetystyön asema seurakunnissa tulee todennäköisesti muuttumaan?

Myönteinen signaali on kuitenkin se, että lähetystyön vapaaehtoisten määrä on viime vuosina kasvanut. Lähetystyö on siis onnistunut aktiiviseen voimaan myös uusia ihmisiä.

Uskontotutkija **Danièle Hervieu-Léger** on puhunut länsimaiden uskontoa tutkiessaan muistin ketjun katkeamisesta. Tällä hän tarkoittaa, että uusille sukupolville ei enää siirretä ja opeteta niitä asioita, joita itse pidetään tärkeinä. Meidän on kysyttävä, onko lähetystyön kohdalla käymässä näin.

”Sain laajan ja kokonaisvaltaisen kuvan lähetystyöstä työskennellessäni Kirkkomme Lähetys -lehden toimitussihteerinä.”

Hanna Salomäki on pannut merkille hiippakuntien erilaistumisen siinä, miten ne suhtautuvat lähetystyöhön. Etelässä annetaan rahaa enemmän kehitysyhteistyöhön, pohjoisemmassa lähetystyöhön.

Kuva-Kotimaa/Jukka Granström

Lähetyspiirien osallistujat ovat keskimäärin hyvin iäkkäitä. Olennaista olisi saada tämä sitoutuminen ja innostuminen siirtymään nuorille sukupolville.

2000-luvulla lähetyskipinä voi löytää uusia toimintamuotoja ja ilmiäisiä. Näin on tapahtunutkin. Voidaan myös ajatella, että kansainvälistymisen ja lisääntyneen matkustelun myötä lähetystyö tulee aiempaa lähemmäksi ja siihen on entistä helpompi saada myös omia, suoria kontakteja.

Tulisiko lähetystyön olla vahvemmin esillä kirkon työntekijöiden koulutuksessa?

Tätä on syytä miettiä. Jos kirkon nuoret työntekijät eivät ole innostuneita lähetystyöstä, miten he voivat välittää eteenpäin missionaarisia elämäntapaa? Kirkon uudessa lähetysstrategiassa puhutaan kirkon työntekijöiden ja luottamushenkilöiden vastuusta paikallis seurakunnissa. Siinä korostetaan myös sitä, että lähetys-

työn tulee näkyä eri ikäryhmien seurakuntatoiminnassa. Mutta mahtaako näin todellisuudessa tapahtua?

Millä tavalla lähetystyö on ollut sinua lähellä omassa elämässäsi?

Lähetystyö on kytkeytynyt tavalliseen seurakuntaelämään, johon osallistuessani olen tavannut vierailevia lähetystyöntekijöitä, kuullut lähetysten kuulumisia ja jossa koko seurakunta rukoilee lähetystyön puolesta.

Matkoilla ja lähetystyössä toimivien ystävien kautta olen saanut läheisempää kosketusta lähetystyöntekijöiden arkeen.

Laajemman ja kokonaisvaltaisemman kuvan lähetystyöstä sain työskennellessäni *Kirkkomme Lähetys* -lehden toimitussihteerinä. Tuon ajan jälkeen olen myös seurannut lähetystyöhön liittyvää keskustelua aiempaa tarkemmin.

DANIELLE MIETTINEN

Anna minulle minun oikeuteni olla väärässä

Valtauskonnosta luopunutta ihmistä pidetään suuressa osassa maailmaa vääräuskoisena, joka on yhteisölleen vaarallinen. Meidän on puolustettava lapsuuden uskontonsa jättäneiden veljiemme ja sisartemme oikeutta olla väärässä, lähetysjohtaja Pekka Mäkipää kirjoittaa.

”SINÄKIN OLET OIKEASSA”, sanoo rauhaa rakastava turkkilainen ystäväni kiihkeän uskontokeskustelumme päätteeksi. Se on hänen tapansa ilmaista, että olemme eri mieltä.

Kunnioitan kovasti sitä, että hän suo minulle oikeuden olla väärässä. Tämä on velvollisuus, joka ei syvimmiltään perustu hyväntahtoisuuteen, ei haluun välttää ristiriitoja eikä taipumukseemme suhteellistaa totuus.

Miksi jokaisella on oikeus olla väärässä? Ymmärrän kyllä, miksi muslimit protestoivat puhetta ihmisoikeuksista. Kuka ylipäätään voi antaa ihmiselle oikeuksia ja millä perusteella? Mihin perustuu puhe uskonnonvapaudesta? Se liitetään usein YK:n hyväksymään yleismaailmalliseen ihmisoikeuksien julistukseen, jonka mukaan jokaisella ihmisellä on ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus.

Islamin ja kristinuskon mukaan Jumala on koko luomakuntansa Herra. Miten ihminen voisi päättää oikeuksistaan ottamatta Jumalaa huomioon?

Velvollisuudet eivät ole muotia

YK:n julistus keskittyy otsikkoa myöten yksilön oikeuksiin. Olisihan artiklan voinut kultaista sääntöä noudattaen ilmaista näinkin: ihmisen velvollisuus on antaa toiselle ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus.

Ihmisvelvollisuudet eivät kuitenkaan sanana kuulu kehityspoliittiseen liturgiaamme. Oikeudet universaalina projektina ilman velvollisuuksia saattavat olla yhtä epätoivoinen hanke kuin aikanaan neuvostoihmisen luominen.

En tarkoita, että velvollisuuksista sopiminen on helpompaa. On silti otettava huomioon, että kuusi seitsemästä ihmisestä maapallolla kuuluu johonkin uskontoon. Suuri osa uskonnoista ja kulttuureista ei sovi hyvin yhteen valistushenkisen länsimaisen arvomaailman kanssa. Ne eivät ole kiinnostuneita vain oikeuksista ja niiden suojelemisesta.

Uskonnot ja maailmankatsomukset ilmaisevat ihmisen pyrkimystä itsensä ja omien mie-

lipiteidensä ulkopuolelle. Ne asettavat ihmiselle vaatimuksia. Uskonnonvapauden kannalta ydinkysymys onkin, mitä tapahtuu heille, jotka ovat väärässä.

Kapinallisen ihmisarvo

”Ennemmin tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä” (Ap.t. 5:29). Tämä käsitys ohjasi apostolien vakaumusta ja lähetystehtävän toteuttamista. Sen varassa he kestivät vainoa ja vastustusta.

Kristuksen kirkko ja lähetystehtävä lepää edelleen saman vakaumuksen varassa. Vakaumukseen kuuluu käsitys, että ihmisoikeuksien ja -velvollisuuksien perusta on Jumalassa, joka on luonut ihmisen kuvakseen. Ihmisyksilöllä on mittamaton arvo.

Ihmisen arvon ja hänen oikeuksiensa kunnioittaminen ei uskomme mukaan riipu hänen uskonnostaan tai uskonnottomuudesta. Tässä kristinusko on toisenlainen kuin islam tai hindulaisuus, joissa uskonnon jäsenyys asettaa ihmisen myös yhteiskunnallisesti tiettyyn asemaan.

Myös kristillinen kirkko on kautta historian langennut samaan houkutukseen. Tänäkin päivänä naapurissa kysellään, voiko Venäjällä olla kunnan kansalainen olematta ortodoksikirkon jäsen.

Enemmän kuin ihmisten sopimus

Ihmisen arvo Jumalan kuvana kaivautuu syvemälle kuin YK:n ihmisoikeuksien julistus. Jos ihmisen arvo perustuu vain yhteiskuntasopimukseen, pitää varautua siihen, että joku haluaa jonakin päivänä sopia toisin.

Ihmisen mittaamaton arvo perustuu siihen, että Jumala loi hänet kuvakseen ja lunasti hänet Poikansa ristinkuoleman kautta synnin ja kuoleman vallasta. Kukaan ihminen ei kykene mitään toimiaan toisen luodun ja lunastetun arvoa.

Pohjimmiltaan oikeus olla väärässä perustuu siihen, että Jumala kunnioittaa ja rakastaa luomaansa ja lunastamaansa niin paljon, että hän ei pakota kapinallista antautumaan. Hän odottaa, että tämä tekee sen itse.

Hän on kyllä määrännyt päivän, jona hän oikeudenmukaisesti tuomitsee koko maailman, ja tuomarina on oleva mies, jonka hän on siihen

tehtävään asettanut (Ap.t.17:31). Siihen saakka eletään armon ja lähetystyön aikaa ja kapinalliselle ihmissuvulle kuulutetaan viestiä: Pyydämme Kristuksen puolesta; suostukaa sovintoon Jumalan kanssa (2 Kor. 5:20).

Kristillinen kirkko ei voi luvata kenellekään väärässä olemisen oikeutta kertomatta, kenen puolella ihminen luonnostaan on. Apostolien lähetysjulistus oli vastaus siihen, että ihminen on langennut syntiin ja on erossa Jumalasta (Ap.t.2:40).

Länsimaisen lähetysteologian heikkouden yksi syy on sen pinnallinen käsitys perisyntistä ja pahuutemme seurauksista.

Isien uskonto on pyhä

Suuri osa ihmiskuntaa ajattelee, että uskonto on samalla tavalla annettu asia kuin vanhemmat. Oman uskonnon kieltäminen tuntuu heistä yhtä omituiselta kuin oman syntyperän kieltäminen.

Joissakin kulttuureissa isien uskosta luopuminen tarkoittaa luopumista siitä, mikä määrittelee ihmisen yhteisönsä jäsenenä. Suomalainen ymmärtää tämän kun hän kuvittelee elävänsä

ilman henkilötunnusta, ilman menneisyyttään ja ilman tulevaisuutta.

Eräs saksalainen antropologi sanoi minulle suoraan, että on vastuutonta tehdä kristillistä lähetystyötä islaminuskoisessa maassa. ”Ettekö ajattele sitä kärsimyksen määrää, minkä aiheutatte uskoonne kääntyville ja heidän läheisilleen?” hän kysyi.

Antropologin huoli kumpusi länsimaisesta maailmankuvasta, jossa usko on parturoitu sopimaan pienimuotoiseen universumiin.

Oikeus vakaumuksen vaihtamiseen on kristinuskon kannalta erityisen tärkeä ja kipeä asia, koska kukaan ei synny maailmaan kristittynä. Ihminen tulee osaksi kristillistä yhteisöä uskon ja kasteen kautta. Tämän yhteisön suhde yhteiskuntaan on jännitteinen varsinkin siellä, missä enemmistö uskoo toisin.

Valtioiden vastuu

Kolme neljäsosaa maailman väestöstä elää maissa, joissa on uskonnollista vainoa ja syrjintää. Vähemmistöt tarvitsevat kipeästi oikeutta olla

”Kuvittele eläväsi ilman henkilötunnusta, ilman menneisyyttä ja ilman tulevaisuutta.”

väärässä. Kansainvälisen oikeuden perusteella valtioiden tehtävä ei ole päättää uskonnonvapauden myöntämisestä. Niillä on suojeluvastuu alueensa uskonnollisista vähemmistöistä.

Kyvyyttömyys täyttää suojeluvelvollisuutta johon heikoista vallanpitäjistä, jotka pelkäävät yhteiskuntarauhan puolesta tai toimivat suojeluperiaatteen vastaisesti.

Kultaisten säännön etiikka on paras yleisohje suhtautumisessa toisinajattelijaan. Vapaus tehdä uskonnosta seuraavia tekoja ei tietenkään ole rajaton. Yhteiskunnallinen oikeudenmukaisuus, joka puolustaa heikoimmassa asemassa olevien oikeutta ja estää uskonnonvapauden riistoa, palvelee viime kädessä lähimmäisenrakkautta ja kunniottaa ihmisarvoa. Yhteiskunnan tehtävä on puuttua sellaiseen, mikä loukkaa näitä.

Suvaitsevaisuuden rajalla

Miten voimme löytää uskontojen ja maailmankatsomusten ytimen kaikista niihin sekoittuneista etnisistä ja poliittisista ulottuvuuksista?

Vastaus löytyy kysymällä yksi kysymys: mitä tämä uskonto ei suvaitse? Suurten uskontojen valta-alueilla vastaus on yleensä sama. Ne eivät suvaitse kannattajiensa kääntymistä toiseen uskontoon. Oppiin liittyvät asiat eivät ole yhtä tärkeitä.

Hurskas hindu saattaa kiitellä uskoasi Jeesukseen, mutta jos hänen oma tyttärensä tai poikansa kääntyy kristityksi, ääni muuttuu ja seuraukset ovat yleensä vakavat.

Sri Lankassa on laadittu uskonnollisen kään-

tymisen kieltäviä lakeja buddhalaisuuden suojelemiseksi. Islamista luopuminen on verrattavissa maanpetokseen, josta seuraa ankarin rangaistus. ”Eivät uskovat miehet eivätkä naiset voi päättää vapaasti asiassa, jonka Jumala ja Hänen lähetti- länsä ovat ratkaisseet” (Suura 33:36).

Japanissa *nihonkyo*, japanilaisuus, suvaitsee kaikkia uskontoja, kunhan ne eivät estä yksilöä täyttämästä velvoitettaan japanilaisena.

Euroopassa oraalle nouseen kansalaisuskonnon mukaan suvaitsevainen tulee olla kaikille paitsi niille, jotka haluavat kääntäytyä toisia omaan uskoonsa.

Miksi veljet vaikenevat

Valtauskonto on kuin veri kansakunnan ruumiissa. Väärin uskovat ovat vierasta solukkoa, joka saa aikaan hylkimisreaktion.

Väärin uskovat kestävät kipunsa hampaista purren, useimmiten hiljaa. Eniten syrjinnän kohteena oleviin sattuu kuitenkin omien veljien ja sisarien tunnottomuus. **Martin Luther King** lausui kipeät sanat: ”Ajan tullen emme muista vihollistemme puheita vaan ystäviemme vaikenemisen.”

Ristin mies lupaa todellisen vapauden jokaiselle, joka turvaa häneen. Siellä missä on vähän kristittyjä ja kirkkoja, tämän vapauden löytäminen edellyttää oikeutta olla väärässä. Tätä oikeutta puolustamme kunnes oikeus kerran voittaa.

PEKKA MÄKIPÄÄ

Kirjoittaja on Lähetysyhdistys Kylväjän lähetysjohtaja.

4 syytä olla tekemättä lähetystyötä

Kirkon lähetysstiiteeri vastaa neljään väitteeseen, miksi kirkon pitäisi lopettaa lähetystyö.

Suomalaisia lähetystyöntekijöitä ei kannata lähettää ulkomaille, koska se tulee köyhtyvälle luterilaiselle kirkolle liian kalliiksi. Kannattaa kouluttaa ja lähettää paikallisia ihmisiä.

Tämä on oikea ajatus ja näin yhä enemmän teemme. Olemme ymmärtäneet jo pitkään, ettemme voi mitata lähetystyön vaikutusta pelkästään pohjoisesta lähetettyjen lähetystyöntekijöiden lukumäärällä.

Paikallisten kirkkojen kannattaa etsiä, kouluttaa ja lähettää lähialueiltaan lähetystyöntekijöitä, jos sopivia henkilöitä on olemassa. Tämä toimii parhaiten, kun paikallinen kirkko on jo olemassa. Tähän tarvitaan vieläkin usein pohjoisen kirkkojen tukea.

Lähetys ei kuitenkaan voi muuttua pelkäsi rahan ja avun välittämiseksi. Raha on kasvotonta, mutta Jumalan rakkaudella on aina kasvot. Jumala lähetti maailmaan oman Poikansa, jolla on kasvot, eikä kasvotonta asiaa nimeltä ”pelastus”.

Siksi tarvitsemme myös kulttuurirajat ylittäviä lähetystyöntekijöitä. He muistuttavat Kristuksen kirkon universaaliudesta.

Monet suomalaisetkaan eivät ymmärrä evankeliumia. Heille on julistettava evankeliumia ja heitä on opetettava ensin.

Apostolien teoissa (2:8) ylösnoussut Kristus sanoo opetuslapsilleen: ”Te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka.”

On aivan oikein sanoa, että suomalaisille pitää julistaa evankeliumia ensin. Meidän näkökulmastamme tämä tarkoittaa Jerusalemiä, Juudeaa ja Samariaakin. Mutta evankeliumi kuuluu kaikille kaikkialla, aina maan ääriin saakka. Siksi meidän ei pidä tehdä eroa ulko- ja sisälähettyksen välillä.

Evankeliumin julistaminen ja kristinuskon opettaminen Suomessa ei sulje pois saman tehtävän hoitamista Suomen rajojen ulkopuolella. Meidän on mietittävä yhdessä paikallisten kirkkojen kanssa, missä apuamme tarvitaan eniten.

”Rakastavalle ihmiselle voi kyllä sanoa: ”Älä rakasta! Mutta lopettaako hän rakastamisen?”

Jokaisella on oikeus seurata omaa uskontoaan. Vieraan uskonnon tuominen uudelle alueelle järkyttää yhteisöjen tasapainoa. Kristillinen lähetystyö on aiheuttanut tällä tavalla paljon pahaa.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 18. artikla toteaa: ”Jokaisella ihmisellä on ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus; tämä oikeus sisältää vapauden uskonnon tai vakaumuksen vaihtamiseen sekä uskonnon tai vakaumuksen julistamiseen yksin tai yhdessä toisten kanssa, sekä julkisesti että yksityisesti, opettamalla sekä harjoittamalla harhautta ja uskonnollisia menoja.”

Jokaisella on siis oikeus seurata omaa uskontoaan, mutta jokaisella on myös oikeus vaihtaa uskontoa. YK:n ihmisoikeusjulistuksen mukaan jokaisella uskonnolla on myös oikeus tehdä lähetystyötä toisten uskontojen parissa.

Lähetystyössä on tehty paljon virheitä, mutta myös paljon hyvää. Mitä me suomalaiset oisimme ilman Suomessa tehtyä lähetystyötä? Lähetystyön myötä monille kansoille on luotu esimerkiksi aakkoset ja kirjakieli.

Kukaan ei omista ehdotonta totuutta.

Kristinuskon ytimessä on sanoma Jeesuksesta, joka sanoo. ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.” (Joh. 14:6)

Koska Jumala on ehdoton totuus, ei kukaan ihminen eikä yksikään uskonto omista ehdotonta totuutta. Mutta kristitty on Jumalan rakkauden koskettama ihminen, joka on löytänyt Jeesuksessa totuuden Jumalasta ja itsestään. Eikö hänellä ole oikeus puhua tästä muillekin, kaikille ihmisille?

Lähetystyön motiivina on lähimmäisenrakkaus, kristittyjen halu tehdä hyvää toisille niin sanoin kuin teoin. Se on suora seuraus Jumalan rakkaudesta ihmisiä kohtaan: ”Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä.” (1. Joh. 4:19)

Rakkaus yhdistyneenä totuuteen Jeesuksessa vie lähetystyötä eteenpäin. Rakastavalle ihmiselle voi kyllä sanoa: ”Älä rakasta!” Mutta lopettaa-ko hän rakastamisen?

RISTO JUKKO

”Raha on kasvotonta, mutta Jumalan rakkaudella on aina kasvot.”

Islamissa

uskonnonvapaus on vapautta olla muslimi

Islamilaisen lain eli sharian mukaan luopiot pitäisi surmata. Yleisin seuraus islamin hylkäämisestä on kuitenkin sosiaalinen eristäminen.

YK:N IHMISOIKEUSJULISTUS sisältää oikeuden vaihtaa uskontoa. Monille muslimille tämä on pelkkä haave. Kaikki islamin lainopilliset koulukunnat tulkitsevat islamilaista lakia eli shariaa tässä asiassa samalla tavalla: islamista poiskääntymisestä on tuomittava kuolemaan.

Helsingin kansainvälisen seurakunnan pastori **Timo Keskitalon** mukaan tuomioistuimet tuomitsevat käännynnäisiä kuolemaan kuitenkin hyvin harvoin. Käännynnäiset voivat joutua väkijoukon lynkkaamiksi tai oma perhe voi surmata heidät suvun kunnian tähden. Useimmiten luopion osana on kuitenkin sosiaalinen eristäminen.

Suomessa islamista kristityksi kääntyneet ovat kokeneet tönimistä, kivien heittämistä ja he ovat saaneet toistuvia tappouhkauksia.

Muslimia, joka harkitsee kääntymistä kristityksi, on syytä varoittaa mahdollisista seurauksista, jotta ne eivät tule yllätyksenä, Keskitalo opastaa.

Muslimin ja ateistin tytär

Nora Pesson isä on libyalainen muslimi ja äiti suomalainen ateisti. Vanhemmat erosivat Noran ollessa viidennellä luokalla.

Nora on asunut aina Suomessa, mutta hän on saanut islamilaisen kasvatuksen ja koulussa islamilaista uskonnonopetusta. Hänelle on pienestä pitäen opetettu Koraania ja sen mukaista hurskauselämää. Noralle oli opetettu,

että kristinuskon on lähellä islamia, mutta kuitenkin harhaoppi.

– Islamista poiskääntymistä ei pidetty mahdollisena. Oli itsestään selvää, että kukaan muslimi ei halua kääntyä, Nora toteaa.

Noin 16-vuotiaana Nora osallistui ystävänsä kutsumana kristilliselle nuortenleirille Karkun evankelisella opistolla. Nora kiinnostui raamatutunneista. Kristittyjen nuorten yhteys ja rakkaus puhuttelivat häntä. Samalla Noraa pelotti.

– Ajattelin, että Jumala varmaan rankaisee minua, jos ajattelen positiivisesti kristinuskosta. Tunteeni olivat ristiriitaisia.

Lopulta Nora rukoili yhdessä ystävänsä kanssa Jeesuksen nimessä. Hän uskalsi kertoa isälleen tapahtuneesta vasta vuoden kuluttua. Kun isä sai kuulla Noran kääntymisestä, hän kehotti tyttärtään valitsemaan joko kristinuskon tai hänet.

Isä koki kääntymisen suurena häpeänä. Lähes kahteen vuoteen Nora ei ollut tekemisissä hänen kanssaan. Nyt suhteet ovat vähän paremmat, mutta Noran häihin isä ei suostunut tulemaan.

”Kun isä sai kuulla Noran kääntymisestä, hän kehotti tyttärtään valitsemaan joko kristinuskon tai hänet.”

Poika pelkäsi kristittyjä

Murat Inhanli on Suomessa asuva turkkilainen 46-vuotias mies. Hän tuli Suomeen vaimonsa mukana 20 vuotta sitten.

Muratin äiti oli ja on edelleen tiukka muslimi. Murat oppi islamia koulussa ja äiti odotti esikoispoikansa olevan myös uskonnol-

Nora Pessolle opetettiin lapsena, ettei islamista poiskääntyminen ole mahdollista.

Ville Auvinen

lisesti esikuvallinen. Kesälomilla Murat kävi koraanikursseilla, mutta Koraania luettiin arabiaksi, jota Murat ei ymmärtänyt.

Kristityistä kerrottiin pelottavia tarinoita. Hänen lapsuudenkotinsa lähellä oli kaunis puutarha. Murat kysyi kerran äidiltään, saako sinne mennä leikkimään. Äiti vastasi: ”Älä ikinä mene tuohon puutarhaan, se on kristittyjen kirkon pihalla. Jos joku muslimipoika eksyy tuonne, he ottavat pojan kiinni ja pistävät piikkitynnnyriin, puristavat kuoliaaksi, vuodattavat ja juovat hänen verensä.”

Tullessaan Suomeen Murat oli jo lähes luopunut islamista.

– Olin humanisti ja agnostikko. Kun kristityt arvostelivat islamia, sisälläni heräsi kuitenkin pieni muslimipoika. Minussa syttyi halu puolustaa islamia.

Kun Murat luki ensimmäistä kertaa turkinkielistä Koraania, hän totesi, ettei Koraanin opet-

tama Jumala voi olla oikea Jumala. Murat alkoi lukea Raamattua voidakseen osoittaa, ettei sekään olla totta. Raamattu alkoi kuitenkin puhutella häntä.

Jeesuksen opetukset osoittivat Muratille hänen syntisyytensä ja arvottomuutensa, mutta toisaalta niin suuren arvon, että Jeesus antoi itsensä sovitusuhriksi hänen puolestaan. Muratista tuli kristitty.

Murat uskalsi kertoa vanhemmilleen kääntymisestä vasta pari vuotta kasteensa jälkeen. Äiti ei tuntunut kuulevan tai ymmärtävän tapahtunutta. Hän vain toisteli, miten he ovat lähettäneet poikansa Suomeen islamin soturina ja kyllä hänestä vielä sellainen tulee.

Isä manasi poikansa helvettiin ja totesi, ettei hänellä ole enää poikaa nimeltä Murat. Vuoden täydellisen välirikon jälkeen suhteet alkoivat parantua.

VILLE AUVINEN

Murat Inhanlin äiti toivoi, että hänen pojastaan tulisi Euroopassa islamin soturi.

Ville Auvinen

Kääntyminen

on lahja, käännättäminen väkivaltaa

Miten kääntymisen lahjaa julistaneesta alkuseurakunnasta kasvoi pakkovaltaa käyttävä hallitsijan kirkko? Tämä muutos kiinnostaa tutkijoita. Käännättäminen on kuitenkin ollut aina evankeliumin hengen vastaista, dosentti Risto A. Ahonen muistuttaa.

KÄÄNTYMISESTÄ on tullut viime vuosikymmenien aikana suosittu teema, jota on tutkittu laajasti kulttuurisena, juridisena, taloudellisena ja uskonnollisena kysymyksenä eri puolilla maailmaa.

Tälle keskustelulle on ollut ominaista, ettei kääntymistä ole ensisijaisesti tarkasteltu mil-tään taholta tulevana vaatimuksena, vaan ihmisen oikeutena päättää itse omista asioistaan. Kysymystä kääntymisestä on arvioitu ihmisoikeuksista käsin. Tärkeänä on pidetty myös ihmisen oikeutta vaihtaa uskontoa.

Oikeus vakaumukseen

Laaja mielenkiinto kääntymistä kohtaan osoittaa, ettei kääntyminen ei ole pelkästään yksityinen asia. Se koskettaa myös ihmisen lähipiiriä ja muuta yhteisöä.

Kysymys kääntymisestä on saanut paljon huomiota kansainvälisessä keskustelussa sen vuoksi, että se kuuluu erottamattomasti ihmisoikeuksiin. YK:n ihmisoikeuksien 18. ja 19. artiklan mukaan

ajatuksen, omantunnon ja uskonnonvapaus ovat ihmisoikeuksien perusta.

Ihmisoikeuksien julistus sisältää myös vapauden uskonnon tai vakaumuksen vaihtamiseen. Mielipiteen ja sananvapauden sisältöön luetaan ”oikeus häiritsemättä pitää mielipiteensä sekä oikeus rajoista riippumatta hankkia, vastaanottaa ja levittää tietoja kaikkien tiedotusvälineiden kautta”.

Uskontojenväliset jännitteet ja konfliktit johtuvat usein väärinkäsityksistä, huhuista ja ennakkoluuloista sekä erilaisesta kulttuurista. Uskonnollisten vähemmistöjen on vaikea elää esimerkiksi hindulaisuuden ja islamilaisen kulttuurin alla.

Ekumeenisessa keskustelussa on viimeisen parin vuosikymmenen aikana pyritty laatimaan uskontojen ja kirkkojen välille sellaiset pelisäännöt (code of conduct), joiden avulla voidaan jakaa oikeaa tietoa ja etsiä yhdessä ratkaisuja vaikeisiin ongelmiin. Samalla on pidetty tärkeänä turvata yksityisen ihmisen oikeuksia.

Käännyttäminen on eri asia

Kääntymistä koskeva keskustelu sisältää tunnelatausta, koska kääntyminen sekoitetaan usein vallan väärinkäytön leimaamaan käännyttämiseen. Ihmisillä on kokemuksia siitä, miten heitä itseään tai muita on painostettu omaksumaan jokin poliittinen, ideologinen tai uskonnollinen näkemys. Valtapolitiikan sotkeutuminen kristinuskon leviämiseen on leimannut lähetystyötä aiheuttomasti.

Tutkimus on tuonut paljon uutta tietoa siitä, miten kristinuskosta kasvoi maailmanlaajuinen yhteisö. Tutkimuksen avulla on päästy paremmin ymmärtämään myös sitä, miksi ja miten vainotusta kirkosta tuli valtakunnan virallinen uskonto ja vahva valankäyttäjät yhteiskunnassa.

Kirkolla oli vain vähän vaihtoehtoja siinä yhteiskunnallisessa tilanteessa, jossa kristinusko oli levinnyt yhteiskunnan eri kerroksiin. Hallitsija ei voinut olla välinpitämätön kristinuskon kasvavan vaikutusvallan suhteen eikä kristillinen kirkko voinut kieltää yhteiskunnallista vastuutaan. Kirkon ja valtion yhteistyötä voidaan pitää luonnollisena.

Ongelmaksi tuli kuitenkin valtapolitiikka. Kirkkoa käytettiin hyväksi vallan välineenä ja kirkko itse sotkeutui maallisen valtapolitiikan syövereihin. Kahden erilaisen valtarakenteen voimat sekoittuivat toisiinsa.

Pakkokäännyttäjä Kaarle Suuri

Vahvasta yhteiskunnallisesta asemasta huolimatta kirkossa varottiin ihmisten käännyttämistä väkisin. Vasta **Kaarle Suuri** käytti käännyttämiseen asevoimaa. Hän pakotti 800-luvun alussa saksit omaksumaan kristinuskon voidakseen vahvistaa valtakuntansa kulttuurista ja uskonnollista yhtenäisyyttä.

Kaarle Suuri vaikutti merkittävästi niin kutsutun kristikunnan muodostumiseen. Hänen jälkeensä karttaan voitiin piirtää selvä raja kristikunnan ja pakanamaailman välille. Lähetystyön tavoitteena oli kristikunnan alueen laajentaminen. Tässä toiminnassa poliittiset tavoitteet yhdistyivät kirkollisiin.

Uusin tutkimus on osoittanut, että kristinuskon leviäminen on tapahtunut ruohonjuuritasol-

SXC Arjun kart

la ihmisten luontaisten kontaktien kautta enemmän kuin on aikaisemmin tiedetty.

Kansojen liikehtimiset ja pakolaisuus ovat saattaneet ihmiset tekemisiin uusien aatteiden kanssa. Kauppiaat, sotilaat ja muut liikkeellä olevat väestönosat ovat olleet uusien vaikutteiden välittäjiä ja Kristuksen todistajia.

Keskiajan lähetystyö rakentui paljolti luostarijärjestöjen ja sääntökuntien munkkien ja nunnien varaan. Vaikka poliittiset intressit ovat sekoittuneet lähetystyöhön monesti, lähetystyön perusluonne on toteutunut

monien ihmisten ja yhteisöjen elämässä kaikin aikoina. Kaikenlainen pakottaminen ja painostaminen on kristilliselle uskolle vierasta.

Historialliset rasitteet ja ihmisten väärinkäytökset eivät saa himmentää kääntymyksen arvoa ihmisen uutena mahdollisuutena. Elämän uudelleen arvioiminen kuuluu ihmisyyteen.

Kääntymisen armo

Kääntyminen ei ole kevyt asia, jonka ihminen voisi hoitaa käden käänteessä. Monen se vie vuosia kestävään uskonkampailuun. Siinä ihminen kyselee, mikä on oikeaa ja väärää, mikä on totuus ja mihin voin lopulta turvata elämässä ja kuolemassa.

Paavalin, kirkkoisä **Augustinuksen**, **Lutherin**, matemaatikko **Blaise Pascalin**, kirjallisuuden tutkija **C. S. Lewisin** sekä kotoisten herätysliikkeidemme johtajien kääntymiskokemukset ovat puhutelleet monia.

Uskon löytäminen on ollut heille suuren ilon ja kiitoksen aihe, mutta sitä ennen he ovat joutuneet itkien hapuilemaan pimeässä luotettavaa pohjaa etsien.

Oman heikkouden ja pahuuden kohtaaminen oli heille tuskallinen kokemus. He huomasivat,

**”Pyhä Jumala
on mahdollista
löytää vain
niin, että
Jumala tekee
aloitteen.”**

että heidän elämässään monet asiat vetivät heitä pois Jumalan rakkauden piiristä.

Kääntyminen on itseään täynnä olevalle ihmiselle vastenmielistä, koska hän ei haluaisi minään rajoittavan elämänsä. Nautinnon ja mielihyvän tavoittelusta on tullut monille elämän sisältö. Rajoittamaton vapaus kuitenkin sitoo ja orjuuttaa ihmisen, kun mikään kokemus ei lopulta riitä.

Todellinen vapaus löytyy kuitenkin sieltä, mistä ihminen ei osaa sitä odottaa. Paavali vakuuttaa, että ”vapauteen Kristus vapautti meidät.” (Gal.5:1) Syntien anteeksiantamus vapauttaa ihmisen syyllisyydestä ja kaikesta, mikä kahlehtii elämää.

Kääntyminen on yhteisöllinen asia

Kääntyminen on luonteeltaan yhteisöllistä. Pyhä Jumala on mahdollista löytää vain niin, että Jumala tekee aloitteen, lähestyy häntä ja kutsuu häntä yhteyteensä rakkaudessaan. Usko välittää ihmiselle yhteyden Jumalaan.

Samalla ihminen liitetään Kristuksen seura-

kunnan, hänen ruumiinsa jäseneksi. Uuden testamentin kääntymiskertomukset osoittavat hyvin kääntymyksen yhteisöllisen luonteen. Kääntyminen merkitsee kääntymistä Jumalaan mutta myös lähimmäisiin päin. Kääntyneen silmät avataan näkemään muiden ihmisten ahdistus tai ilo. Yksityisasiana pysyvä usko on vierasta Uuden testamentin sanomalle.

Luterilaisessa kristillisyydessä kääntymisestä on puhuttu kahdessa eri merkityksessä, ensin kristityksi tulemisena ja toiseksi jokapäiväisenä parannuksena. Luther korosti, että kristitty on samalla kertaa syntinen ja vanhurskas. Kristuksessa hän on jo nyt pyhä, mutta vanhan luontonsa puolesta syntinen elämänsä loppuun asti.

Luther sanookin, että ”kristittyjen oikea parannus jatkuu kuolemaan saakka, sillä se taistelee lihassa jäljellä olevaa syntiä vastaan koko elämän ajan”. Tässä taistelussa kristityllä on etuoikeus turvautua joka hetki Jumalan armoon ja aloittaa alusta uusi päivä syntinsä anteeksisääneena. ”Joka päivä on armo uus”.

Luther liittää parannuksen ja kasteen yhteen niin, että parannus on käytännössä palaamista kasteen armoon. Kaste vaikuttaa läpi elämän kristityn tukena. Kaste Jumalan tekona antaa elämälle lujan pohjan ja auttaa suuntautumaan tulevaisuuteen Pyhän Hengen johdatuksessa.

RISTO A. AHONEN

*Kirjoittaja on Helsingin yliopiston
missiologian dosentti.*

Ekumeeninen lähetyspyhä

13.–14.10.2012

Ekumenisk missionshelg

**20. sunnuntai helluntaista
20 söndagen efter pingst**

Raamatuntekstit
Bibeltexterna:

4 Moos. 21: 4–9,
Kol. 1: 19–23, Gal. 1:11–19,
Joh. 7: 40–52

www.lahetysneuvosto.fi

Maailmanlähetys tienhaarassa

Iltapäiväseminaari Suomen Lähetysseuran Lähetyskirjassa Helsingissä (Tähtitorninkatu 18) keskiviikkona 26.9.2012 klo 14–16.30.

Dosentti Risto A. Ahonen alustaa aiheesta ”Siirtymävaiheen missiologisia kysymyksiä” ja Lähetysseuran toiminnanjohtaja, TT Seppo Rissanen aiheesta ”Kirkkojen maailmanneuvosto ja lähetys”. Tilaisuudessa julkaistaan Risto A. Ahosen uutuuskirja Maailmanlähetys tienhaarassa. Kahvitarjoilu.

Seminaari on maksuton.

Ilmoittautumiset ke 19.9. mennessä:
minna.saarelna@mission.fi

Tervetuloa!

Suomen Lähetysseura

Minä, lähetys ja käsky

Lähetyskäsky on antanut minulle vahvan valtuutuksen työhöni, seurakuntapastori Juhana Sihvo kertoo kutsumuksestaan.

MINUSTA TULI kirkon työntekijä lähetyskäskyn tähden. Tahdoin omalta osaltani välittää evankeliumin kaikille kansoille. En ollut yksin. Tutki- ja **Kati Niemelä** tutki vuonna 1999 teologiseen tiedekuntaan pyrkineiden uravalinnan motiiveja. Lähetystyöntekijän ammatti osoittautui toiseksi suosituimmaksi.

Kirkon missio ja missionaarisuus on tiivistetty hämmästyttävällä tavalla Matteuksen kaste- ja lähetyskäskyyn (Matt. 28:16-20). Minua käsky on muistuttanut siitä, että jokainen kristitty on

evankeliumin julistaja ja lähetystyöntekijä.

Luther kehottaa *Isossa katekismuksessa* opettelemaan käskyn sanat ulkoa. Lähetyskäsky sisältää opetusta kolminaisuudesta, kristologias- ta, kirkon missiosta, kastamisesta, vanhurskaut- tamisesta ja opetuslapseudesta.

Raamatussa vain lähetyskäskystä löytyy ilma- us ”Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.” Täs- sä nimessä aloitan ja päätän kaikki pyhät toimi- tukset ja jumalanpalvelukset. Se on liikemerkki.

Tämän lausuminen koulussa, torilla tai kodis-

- Kaikki yksitoista opetuslasta lähtivät Galileaan ja nousivat vuorelle, minne
- Jeesus oli käsenyt heidän mennä. Kun he näkivät hänet, he kumarsivat
- häntä, joskin muutamat epäilivät. Jeesus tuli heidän luokseen ja puhui heille näin: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käsenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”

Matt. 28:16-20

sa on tunnustus ja tuoteseloste, jonka jälkeen minun on helppo jatkaa.

Opetan käskyn ulkoa

Kirkon työn kannalta on merkittävää, että suomalaiset osaavat kaste- ja lähetyskäskyn ulkoa. Käsky opetellaan lähes kaikissa rippikouluissa.

Silloin kun enemmistö seurakunnan alueella asuvista ihmisistä on kristillisen opetuksen piirissä, seurakunnan työntekijän on helppo rakentaa lähetyskäskyn ilmaise-
man tehtävän varaan.

Tällä hetkellä suuri enemmistö suomalaisista on sisäistänyt tai vähintäänkin tiedostaa kristinuskon lähetysluonteen. Olla kristitty on olla sanoman välittäjä. Lähetyskäsky antaa käytännön toimintaohjeet: välittää sanoma kaikille, kastakaa ja opettakaa.

Jos kristinuskon sisältö ja lähetysluonne jäävät ihmisille vieraiksi asioiksi, ilmapiiri seurakunnan työtä kohtaan voi muuttua torjuvaksi. Hyvä sanoma ei näyttäytyäkään vastaanottajalle hyvänä.

Olen tärkeällä asialla

Seurakunnan työntekijän identiteetin osatekijöitä eivät ole vain oma persoona ja minuus, omat lahjat ja kyvyt, vaan myös suhde toisiin.

Identiteetti muotoutuu suhteessa ympäristöön. Jotta seurakunnan työntekijä voi vastata ihmisten ja muuttuvan ympäristön asettamiin haasteisiin, hänen on oltava valmis muokkamaan identiteettiään.

Lähetyskäskyn ilmaisema lähtökohta on toimiva pohja ihmisten kohtaamiseen muuttuvissa tilanteissa. Jeesuksen lähettämänä ja työtoverina luotan siihen, että olen oikeutetulla ja tärkeällä

asialla. Jeesus tekee työtään siellä missä minäkin.

Kristittyjen keskellä olen kuullut epäilyn, että Herra ja Pyhä Henki eivät enää tee työtään kirkkomme keskellä. Perusteluna on näkemys, että kirkko on luopunut Jumalasta ja Hänen sanastaan. Tätä väitettä vastaan on käytävä Jumalan sanalla. Jeesus on luvannut olla meidän kanssamme: ”Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”

Jeesus antoi lähetyskäskynsä ja lupauksensa yhdelletoista opetuslapselle. ”Maailman loppuun asti” sitoo tehtävään kuitenkin myös

kaikki myöhemmät opetuslapset.

Onko minua kutsuttu?

Heikkoina hetkinä herää epäily, onko Jumala todella kutsunut minut palvelemaan kirkkoaan seurakunnan työntekijänä. Osaanko ja kykenekö? Voisiko olla niin, että olen noudattanut lähetyskäskyä omavaltaisesti?

Varsinaisen käskyn edellä (jae 16) kerrotaan, että ne yksitoista nousivat vuorelle, koska Jeesus oli käsenyt heidän mennä sinne. Jeesuksen nähdessään opetuslapset kumarsivat häntä. Silti jotkut epäilivät vieläkin.

On lohdullista, että opetuslapset epäilivät tässäkin. He olivat Jeesuksen itsestään antaman todistuksen huippukohdassa. Enempää ei juuri olisi tarjolla. Kohta Vapahtaja palaisi taivaaseen.

Jeesus vastaa epäilyyn tulemalla heidän luokseen ja antamalla tehtävän. Olen teidän kanssanne maailman loppuun asti. Menkää ja tehkää.

JUHANA SIHVO

Kirjoittaja on Ylöjärven seurakunnan vs. seurakuntapastori.

Lapsella on oikeus kasteeseen

Yhä useampi suomalaislapsi jää kastamatta. Vanhemmat, jotka eivät tuo lastaan kasteelle, perustelevat päätöstään lapsen oikeudella valita itse. Seurakuntapastori Kari Eskelisen mielestä kaste ei rajoita lapsen valinnanvapautta.

SEURAKUNNISSA ON HAVAITTU erikoinen ilmiö. Yhä useammissa perheissä, joissa vähintään toinen vanhemmista tai huoltajista kuuluu seurakuntaan, lapsi jätetään kastamatta.

Samaan aikaan yleistyy nimiäisten vietto. Nimiäiset ovat nimenantojuhla siviilikummeineen. Joskus pappia pyydetään tällaiseen juhlaan siunaamaan lasta. Kirkollisesta toimituksesta ja sakramentista halutaan poimia itselle sopivat osat, kuin rusinat pullasta.

Suomessa ei ole tutkittu eikä tilastoitu sitä, kuinka monta kirkkoon kuuluvien vanhempien lasta jää Suomessa kastamatta. Tein viime keväänä asiasta kyselyn seitsemän suuren seurakuntayhtymän keskusrekisteriin. Viime vuonna pelkästään näissä seurakuntayhtymissä jäi kastamatta noin 900 seurakuntaan kuuluvan vanhemman lasta.

Helsingin seurakuntayhtymä on juuri tutkinut kastamatta jättämisen syitä. Yleisimpiä syitä olivat vanhempien halu antaa lapselle mahdollisuus myöhemmin itse päättää kuulumisestaan uskonnolliseen yhteisöön, lapsen isän tai äidin puolison kielteinen suhtautuminen kasteeseen sekä kirkon pitäminen tarpeettomana lapsen hengellisen elämän tukemisessa.

Kastepapit someen

Mitä papin sitten tulisi vastata vanhemmille, jotka empivät kastattaa lapsensa? On ongelmallista, jos pappi ja vanhemmat eivät kohtaa toisiaan tämän kysymyksen äärellä. Yhteinen kanava jää puuttumaan.

Yhteydenotto pappiin voisi tapahtua luonte-

vasti sähköisten palveluiden kautta, mutta harvassa seurakunnassa tähän on kiinnitetty tarpeeksi huomiota. Nuoret vanhemmat eivät tule mielellään kirkkoherranvirastoon kertomaan päivystävälle papille mietteitään ja kysymyksiään lapsensa kastamisesta. Huomattavasti helpompaa on etsiä vertaistukea ja vastauksia kysymyksilleen sosiaalisen median eli somen rannattomilla keskustelupalstoilla.

Entä mitä tulisi vastata niille jotka pyytävät pappia nimenantojuhlaan ainoastaan siunaamaan lapsensa? Tällainen kutsu tulee yleensä viraston kautta ja siihen odotetaan papilta suoraa vastausta – kyllä tai ei.

Tässäkin tilanteessa keskustelulle on hyvin rajallinen tila, sillä vanhemmat ovat tässä vaiheessa jo päättäneet jättää lapsensa kastamatta.

Siunaamisen liittyy myös teologinen näkökulma. Kaste on sakramentti eikä sitä saa vesittää tehtailemalla vaihtoehtoista siunaamistoimitusta. Tästä syystä lapsen siunaamista nimiäisissä ei saa rinnastaa esimerkiksi avioliiton siunaamiseen.

Kaste on myös ovi seurakunnan ja kirkon jäsenyyteen. Meidän on tajuttava, että silloin kun vanhemmat eivät kunnioita tai arvosta kasteen sakramenttia, vika ei suinkaan ole heissä. Ongelma on pikemminkin meissä, koska he eivät näe kirkon jäsenyydessä mitään kunnioittamisen arvoista.

Vauva Jumalan asialla

Mikä sitten voisi herättää vanhempien mielenkiinnon Jumalaan, seurakuntaan tai elämän sy-

vempään merkitykseen?

Oman lapsen syntymä on monelle hetki, joka herkistää mielenkiinnon elämän antajaa kohtaan. Pienen lapsen täydellinen riippuvuus vanhemmistaan saa tunnistamaan omien voimavarojen rajallisuuden. Silloin voisi olla seurakunnan aika.

Kasteen ympärille olisi syytä luoda maallinen renessanssi, vastapariksi hengelliselle uudestisyntymiselle. Kaste on lapsen oikeus tulla kosketukseen Luojansa kanssa tavalla, jonka Hän on itse asettanut uskon syntymisen paikaksi.

Vanhemmille ja kummeille kastejuhlan järjestämisen tulisi olla kunniatehtävä, jonka jälkeen lapselle voi opettaa uskon äidinkielen aakkosia esimerkiksi seurakunnan kerhoissa. Kirkon varhaiskasvatuksen ja rippikoulutyön tehtävä on nimenomaan vahvistaa kaikkea sitä hyvää ja arvokasta, mihin lapselle on tullut oikeus jo kasteessa.

Kristityn koko elämä on kasteen jälkeistä kasvamista. Jos vanhemmat eivät vie lastaan kasteelle, kuinka lapsi voi enää aikuisena kasvaa kaiken

sen hengellisen kasvun, jonka aika oli lapsuudessa? Kristittyinä kasvaminen tuo mukanaan monia voimavaroja, niin sosiaalisia kuin hengellisiäkin. Aikuisiällä tehty valinta liittyä kirkkoon ei korvaa lapsena tapahtunutta kasvua.

Kastekäskey haastaa seurakunnat ylittämään työmuotojensa perinteiset rajat. Perhe- ja lapsityön resursseja tulee lisätä, jotta voimavarat riittäisivät yhteydenpitoon mahdollisimman monen vauvaikäisen vanhemman kanssa.

Kaste ei rajaa lapsen uskonnollista valinnanvapautta vaan avaa mahdollisuuden kasvaa seurakunnan jäsenenä. Tällä polulla lapsi voi kohdata pyhyden ja saa paikan, jossa hän voi kasvaa kestävään arvomaailmaan.

Kastamatta jättäminen puolestaan siirtää lapsen hengellisen etsinnän ja kasvun vanhempien vastuulta lapselle itselleen, tai jopa sosiaalisen median tehtäväksi.

KARI ESKELINEN

Kirjoittaja on Lahden Launeen seurakunnan seurakuntapastori.

Arabikevät ei koittanut kaikille

Vielä vuosi sitten Lähi-idän kristityt toivoivat, että Arabikevät parantaisi heidän uskonnonvapauttaan. Nyt Amnesty International ja kristityt arabiaktivistit varoittavat, että kehitys on kulkemassa huonompaan suuntaan. Konfliktit eivät yleensä lisää vapautta, vaan saavat yhteisöt vaatimaan entistä suurempaa yhdenmukaisuutta.

ARABIMAIDEN KANSANNOUSUT ovat johtaneet sekä vaaleihin että yltyviin väkivaltaisuuksiin. Libyassa ja Syyriassa kansannousun seurauksena on ollut verinen sisällissota.

Jemeniläiset ovat arabimaista karvaimmin saaneet kokea, ettei pelkkä diktaattorin syrjäyttäminen johda demokratiaan.

Tunisiassa viime lokakuussa järjestetyt vaalit voittanut maltillinen islamistipuolue Ennahda muodosti hallituksen kahden maallisen puolueen kanssa. Maassa, jota ennen vallankumousta pidettiin maallisimpana arabimaana, uskonnosta on tullut suurin kiistakysymys.

Tunisian uuden hallituksen lupauksiin kuuluu muun muassa, ettei se kiellä alkoholia tai vaadi naisia käyttämään huntua. Vanhoilliset salafisti-muslimit kokevat muutoksen maallistumisena. Salafistien hyökkäykset ovat lisääntyneet ja kohdistuneet erityisesti alkoholia myyviin kauppoihin, televisioasemiin ja elokuvateattereihin.

Egyptissä tammikuiset parlamenttivaalit voitti Muslimiveljeskunnan johtama yhteenliittymä ja kesäkuussa valtaan nousi islamisti **Mohammed Morsi**. Parlamentti etsii yhä paikkaansa valtakoneistossa.

Vallankumousta johtaneet liberaalit voimat ovat huolestuneita Egyptin vaalituloksista. Muslimiveljeskunta on kuitenkin ilmoittanut, ettei se pakota egyptiläisiä noudattamaan omaa näkemystään islamilaisesta elämäntavasta.

Amnesty International varoittaa

Ihmisoikeusjärjestö Amnesty Internationalin mielestä kansainvälisten vallanpitäjien ja alueellisten toimijoiden, kuten Afrikan unionin, Arabiliiton ja Euroopan unionin reaktiot Arabikevään tapahtumiin ovat olleet epäjohdonmukaisia. Ne eivät ole ymmärtäneet haasteen laajuutta.

Tammikuussa julkaisemassaan raportissa *Year of Rebellion: State of Human Rights in the Middle East and North Africa* ihmisoikeusjärjestö Amnesty varoittaa tilanteen vakavuudesta.

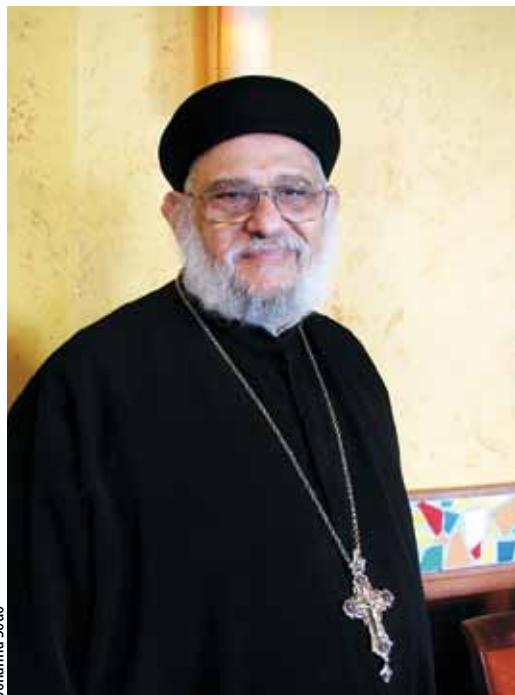
Elleivät alueen hallitukset ja kansainvälisen yhteisön johtajat herää niiltä vaadittujen muutosten laajuuteen, sorto ja valtioiden harjoittama väkivalta tulevat todennäköisesti jatkumaan Lähi-idässä ja Pohjois-Afrikassa tulevaisuudessakin.

– Protestiliikkeet ovat osoittautuneet hämmästyttävän sitkeiksi. Niitä ei huijata uudistuksilla, joilla on vain vähäistä vaikutusta poliisin tai turvallisuusjoukkojen toimintaan, Amnestyn Suomen osaston toiminnanjohtaja **Frank Johansson** toteaa.

Sota ei edistä uskonnonvapautta

Sodat ja poliittiset konfliktit ovat haasteellisia paitsi ihmisoikeuksien myös uskonnonvapauden toteutumisen kannalta.

Professori **Tuomo Melasuo** Tampereen yliopiston Rauhan- ja konfliktintutkimuslaitokselta pitää uskonnonvapautta ensisijaisesti poliit-

Johanna Söder

Maanpaossa elävä koptipappi Zakarias Botros on kiistelty henkilö Lähi-idässä.

tisena kysymyksenä. Sitä voi verrata vapauteen perustaa poliittisia puolueita tai kansalaisyhteiskuntaan kuuluvia yhdistyksiä.

YK:n ihmisoikeuksien julistuksen allekirjoittaneet maat ovat sen 18. artiklassa sitoutuneet edistämään ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapautta. Oikeus sisältää myös vapauden uskonnon tai vakaumuksen vaihtamiseen sekä uskonnon julistamiseen niin julkisesti kuin yksityisesti.

– Sodat ja konfliktit eivät yleensä edistä minkäänlaisia vapauksia, pikemminkin päinvastoin.

Usein konfliktiin ajautuneet yhteisöt tiivistävät rivejä ja pyrkivät yhdenmukaisuuteen. Räikeimpänä esimerkkinä uskonnonvapauden tukahduttamisesta Melasuo tuo esille Euroopassa nousseen ja laajalle levinneen kansallissosialistisen ideologian, jonka kontolle tuli miljoonien juutalaisten, romanien, kehitysvammaisten ja homoseksuaalien murhaaminen keskitysleireillä.

– Yleensä uskonnonvapauden kieltävät sisäänpäin kääntyneet ideologiat ja uskonnot, jotka luulevat omistavansa ainoan totuuden, Melasuo toteaa.

”Vääryyden edessä vaikeneminen on pahempaa kuin apartheid.”

Disinformaatio este uskonnonvapaudelle

Demokratioiden lukumäärä maailmassa kasvaa. Siitä huolimatta ihmisoikeuksia ja uskonnonvapautta loukataan jatkuvasti ympäri maailmaa, toteaa Maailman Evankelisen Allianssin YK-edustaja ja First Step Forumin perustaja **Johan Candelin**. Arabikevät ei suinkaan koittanut kaikille.

– Monessa maassa YK:n ihmisoikeusjulistus ei valitettavasti merkitse yhtään mitään.

Suurimpana haasteena uskonnonvapaudelle Candelin pitää tarkoituksellista harhaanjohtavaa tiedotusta, jolla pyritään hämäämään tiedotusvälineitä ja kansalaisia. Tätä disinformaatiota seuraa yleensä uskonnollisen vähemmistöryhmän syrjintä ja lopulta yksilöiden suoranainen kidutus ja vaino.

Monet Lähi-idän kristityt ovat saaneet kokea tämän, toteaa pitkään kansainvälisissä tehtävissä Lähi-idässä toiminut sudanilainen ihmisoikeusaktivisti **Kamal Fahmi**. Hän haluaa taistella samanarvoisuuden ja uskonnollisen tasa-arvon puolesta.

– Emme ole ketään vastaan, vaan haluamme synnyttää oikeutta ja vapautta. Jos vapaus tapetaan, tapetaan kaikki, Fahmi toteaa.

Kristillinen vähemmistö huolissaan

Uskonnonvapaus ei tällä hetkellä toteudu kovin hyvin Lähi-idässä. Tästä kertovat lukuisat uutiset

uskonnollisiin vähemmistöihin ja erityisesti kristittyihin kohdistuneista pommi-iskuista, kidutuksista ja vainosta. Uskonnonvapauteen liittyviä ongelmia on myös muualla maailmassa.

– Tällä hetkellä kahdeksassa maassa on voimassa perustuslaki, joka estää kuolemanrangaistuksen uhalla kansalaisia vaihtamasta uskontoa, Kamal Fahmi kertoo.

Nämä maat ovat Iran, Saudi-Arabia, Jemen, Kuwait, Afganistan, Somalia, Sudan ja Kenia.

Kristittyjen uskonnonvapaudesta Lähi-idässä on hyvin huolissaan myös kristittyjen asemaa puolustava isä **Zakarias Botros**. Hän on tunteita herättävä egyptiläinen koptipappi, joka oli vankeudessa uskonsa tähden vuosina 1981 ja 1989. Hänen veljensä teloitettiin vuonna 1947.

Botros pitää Arabikevättä tärkeänä ja hyvänä liikkeenä sen demokratiatavoitteiden vuoksi. Hänen mielestään on kuitenkin huolestuttavaa, että uskonnollisiin vähemmistöihin jyrkästi suhtautuvat islamistit ovat päässeet poliittisesti vahvaan asemaan.

Isä Zakarias elää parhaillaan maanpaossa. Häntä on arabiankielisessä mediassa kutsuttu islamin pahimmaksi viholliseksi. Myös paikalliset kristityt pitävät häntä radikaalina ja polarisoivana.

– Kunnioitamme esivaltaa, mutta presidentti **Mubarakin** aikana Egyptissä tapahtui yli 30 kristittyihin kohdistettua iskua. Entinen hallitus ei puuttunut tapahtumiin uhrien suojelemiseksi.

Isä Zakarias on huolissaan uskonnollisten vä-

Israel-päivät 28.–30.9.2012 Ryttylä, Lähetyskeskus

Israelin toivon tähden

Tapahtuman kohderyhmä: Israelista ja evankeliumin viemisestä juutalaiselle kansalle kiinnostuneet. **Tapahtuman tavoite:** Osallistuja kuulee juutalaisen maailman erityispiirteistä evankeliumin viemisen näkökulmasta. Israel-päivillä kuullaan myös esitys kristittyjen ja juutalaisten kohtaamisesta ensimmäisillä vuosisadoilla.

Mukana mm. tri Richard Harvey ja tri Pekka Lindqvist. Harvey on messiaanisen juutalaisuuden erityistuntija joka toimii tällä hetkellä Israelissa. Lindqvist toimii judaistiikan opettajana Åbo Akademiassa. Lisäksi muita puhujia, musiikkia ja keskustelua.

Israel-päivät on viikonlopputapahtuma, jossa on ohjelmaa myös lapsille. **Ilm.** 24.9. mennessä: keskus@sekl.fi, puh. 019 77 920. **Ohjelma:** www.sekl.fi/tapahtumat.

hemmistöjen tulevaisuudesta. Egyptin koptikir-
kolla ei ole riittävästi vaikuttamismahdollisuuksia.

Vaikeneminen on pahuutta

Uskonnolliset vähemmistöt ovat konfliktitilanteissa usein hyvin haavoittuvassa asemassa. Suomen ulkoministeriön ihmisoikeusasiantuntija **Rauno Merisaaren** mukaan tilannetta vaikeuttaa se, että ihmisoikeustoiminta ymmärretään usein maan opposition tukemisena.

Merisaari haluaa korostaa ihmisoikeusperustaista lähestymistapaa kehitysyhteistyössä. Tämä merkitsee, että ihmisoikeuksia tulee edistää kansallisten lakien ohjaamina ja niiden alaisuudessa. Ihmisoikeuksien ja uskonnonvapauden täytntöön panijoina toimivat paikalliset viranomaiset.

– Kaikkien uskonnollisten vähemmistöjen syrjimiseen tulee suhtautua yhtä tuomitsevasti. Käytännössä kuitenkin suuremmat vähemmistöt tulevat monessa Lähi-idän maassa helpommin kuulluksi. Hyvä esimerkki tästä on Egypti.

Ihmisoikeusaktivisti Kamal Fahmi korostaa, ettei ihmisoikeuksien ja uskonnonvapauden loukkauksiin pidä koskaan suhtautua neutraalisti.

– Jos olemme neutraaleja kohdatessamme epäoikeudenmukaisuutta, olemme jo valinneet pahan. Vääryyden edessä vaikeneminen on pahempaa kuin apartheid.

Kamal Fahmi korostaa kirkkojen asemaa Lähi-

idän uskonnonvapauden tukemisessa. Kirkko ei voi olla hiljaa, koska usko ilman tekoja on kuollut usko. Usko ja lähimmäisenrakkaus velvoittavat tekoihin.

Tukirakenteita Lähi-idän kristityille

Arabikevään rauhattomuuksien seurauksena uskonnon vuoksi vainottujen tukiverkostot ovat Lähi-idässä entistä tärkeämpiä.

Eräs näistä tukirakenteista on Kamal Fahmin perustama kansainvälinen Set my people free -järjestö, jonka tehtävänä on edistää uskonnonvapautta ja ehkäistä uskonnollisia vainoja muslimimaissa.

Järjestö koostuu kirkkoista, organisaatioista ja yksittäisistä henkilöistä, jotka auttavat kristityiksi kääntyneitä saamaan oikeudenmukaista ja tasavertaista kohtelua omassa maassaan.

Monet Lähi-idän kristityt saavat tärkeää tukea kristillisistä satelliittikanavista, jotka lähettävät ohjelmaa usein ympäri vuorokauden. Eräs näistä kanavista on isä Zakarias Botroksen perustama Alfady TV Chanel.

Entä mihin suuntaan Lähi-idän uskonnonvapaus pitkällä tähtäimellä kehittyy?

– Voimme olettaa, että uskonnonvapaus ja vapaus olla uskomatta lisääntyvät koko maailmassa. Yhteiskunnat sekoittuvat jatkuvasti. Yhteiskunta- ja uskontorauha vaativat uskonnonvapautta, professori Tuomo Melasuo arvioi.

JOHANNA SÖDÖ

KRISTITTYNÄ SUOMESSA Opintolinja maahanmuuttajille

Lukuvuoden mittainen linja sopii 1–2 vuotta Suomessa asuneelle, joka taitaa suomen kielen alkeet ja jolla on kotouttamislain mukaista koulutusaikaa jäljellä. Linjalla tutustutaan suomalaiseen yhteiskuntaan ja opiskellaan Raamattua. Opetuskieli suomi. Hae nyt!

LISÄTIEDOT:

marja-kaarina.marttila@sro.fi, p. 09 5123 9129.

Suomen Raamattuopisto, Kauniainen, www.sro.fi/krisu

Ihmisoikeudet ja kirkon kansainvälinen työ -seminaari

Tiistaina 20.11.2012 klo 13-17 Helsingin Tuomiokirkon kryptassa, Kirkkokatu 18, 00170 HELSINKI

Seminaari on tarkoitettu jokaiselle, joka on kiinnostunut ihmisoikeuskysymyksistä kirkon kansainvälisessä työssä.

Ohjelma

- 13-13.10: Avajaissanat (piispa Matti Repo)
- 13.10-14: Ihmisoikeuksien historiallis-teologinen tausta (professori Jaana Hallamaa)
- 14.00-14.15: Kommenttipuheenvuoro (kirkkoherra Sammeli Juntunen)
- 14.15-14.30: Kommenttipuheenvuoro (vapaa kirjoittaja Kaisa Raittila)
- 14.30-14.45: Kommenttipuheenvuoro (Kansanlähetysoiston vararehtori Vesa Ollilainen)
- 14.45-15.00 Yleisön kysymyksiä
- 15-15.30 Kahvitauko
- 15.30-16.50 Paneelikeskustelu: pj. Sari Lindström (vs. kappalainen)
Päivi Romanov (eduskunnan oikeusasiamiehen kanslian kansliapäällikkö)
Päivi Mattila (vt. toiminnanjohtaja, Amnesty)
Pekka Mäkipää (Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjän lähetysjohtaja)
Maria Immonen (Suomen Lähetysseuran kehitysyhteistyön päällikkö)
- 16.50-17 Päättösanat (Risto Jukko, Kirkon lähetystyön keskus/Kirkon ulkoasiain osasto)
Ilmoittautumiset ja tiedustelut: katarina.kokko(at)evl.fi, p. 09-1802 364, 13.11.2012 mennessä.
Tervetuloa!
Järjestää: Kirkon ulkoasiain osasto/Kirkkohallitus

Terve silmä näkee todelliset aarteet

JUMALAN HUOLENPIDON Sunnuntaina Jeesus puhuu silmästä ja sydäimestä (Matt 6:19-24). Kun silmä on terve, koko ruumis on valaistu. Huono silmä taas pimentää koko ruumiin.

Jeesus käyttää tässä Vuorisaarnan kohdassa silmää kuvana ihmisen hengellisestä näkemisestä ja arvostelukyvystä. Jumalan valo välittyy ihmiseen uskon silmän kautta. Sokea silmä ei tavoita Jumalan hyvyyttä.

Virsirunoudessa ei ole harvinaista anoa näön saamista: *"...Voitele silmät sokeat nyt silmävoiteelasi. / Sanasi lyhty käteemme, / kärsimysmuotos eteemme / aseta, Herra, aina"* (Vk 365:6).

Jeesuksen puhe silmästä ruumiin lamppuna katkaisee evankeliumiperikoopin pääteeman, joka on aarteiden kerääminen. Hän varoittaa kiintymästä maanpäällisiin aarteisiin. Niitä haluava ei saa koskaan kyllikseen.

Tavaroiden varaan rakennettu turva on pettävä. Kun ihminen lopulta avaa varastonsa nauttiakseen kaikesta hyvästä, ovat hienot kangaspakat koiperhosten puhkomia ja juhlat metaliesineet paksussa ruosteessa.

TÄMÄNKÄÄN PÄIVÄN AARTEET eivät kestä. Tavarat vanhenevat. Eilisen huippuelektroniikka on pian romuttamossa. Euroopan talouskriisissä kansantaloudet ovat sakanneet. Ikuisesti jatkuva olikin rajallista ja katoavaa, pettävälle velalle perustettu. Rahaan kaiken turvansa pannut ihminen on turvaton.

Tässä kohdassa Jeesus puhuu silmästä. Katsokaa ja nähkää! Teillä on elävä Jumala. Ette voi palvella samaan aikaan Jumalaa ja mammonaa.

"Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi". Sydän on raamatullisessa kielenkäytössä erikoinen sisäelin. Sydämeen paikallistuu usko ja turvautuminen ihmistä vahvempaan. Tämä sydän voi jopa irtautua ruumiista. "Käsi aurassa, sydän taivaassa" on kuin benediktiinien ohjeesta "rukoile ja tee työtä", kantaa vastuuta ajallisesta elämästä, mutta kiinnittää toivonsa silti Jumalaan ja tuonpuoleiseen.

MYÖS LÄHETYSTYÖSSÄ on tärkeää, että silmä on terve. Muuten työ irtautuu Jeesuksen antamas-

Anu Tuomainen

PEKKA SÄRKIÖ
TT, dos., kenttäpiispa

ta lähetyskaskystä. Silloin tärkeimmiksi tulevat maanpäälliset aarteet. Mitä on aarteiden kokoaminen taivaaseen? Aarre on siellä jo valmiina: Jumalan armo syntiselle ihmiselle Jeesuksen Kristuksen tähden. Se saadaan uskon kautta. On helppoa antaa tarvitseville, kun ei keskity aarteiden keräämiseen itselle.

Myös lähetystyöhön pätee vanha saarnaohje: evankeliumi välittyy sydäimestä sydämeen. Jos puhuja on lämmennyt asialle, ei kuulijakaan voi jäädä kylmäksi.

PEKKA SÄRKIÖ

**"Jos puhuja
on lämmennyt asialle,
ei kuulijakaan
voi jäädä kylmäksi."**

”Teitte hyvin, kun autoitte minua vaikeuksissani”

Aarne Ormio

TIMO VASKO

Dosentti, TT, kirkon lähetysteologi

”Tapasin eri puolilla Kroatiaa kristittyjä, jotka välittivät uskon, toivon ja rakkauden väkeviä viestejä.”

MITEN MUISTAMME ja tuemme pieniä luterilaisia vähemmistökirkkoja eri puolilla maailmaa? Mietin tätä tänä kesänä matkallani Kroatiasa, jossa tutustuin Kroatian evankelisen (luterilaisen) kirkon ja sen seurakuntien vaiheisiin ja elämään.

Tapasin eri puolilla Kroatiaa kristittyjä, jotka välittivät uskon, toivon ja rakkauden väkeviä viestejä. Kansa on kokenut sotia, kommunismin mielivaltaa ja maastamuuttoa. Nämä tapahtumat ovat seuloneet kirkkoa kovasti. Jäljelle on jäänyt vain 3500 jäsentä. Kirkon 13 pientä luterilaista seurakuntaa pitävät esillä Raamatun sanaa, sakramentteja ja lahjavanhurskauden sanaa.

Luterilaisten kristittyjen yhteys oli vahvaa ja sydämellistä. Kirkkomme lähetysjärjestöistä Medialähetys Sanansaattajat (SANSA) on toiminut Kroatiaissa vuodesta 1976 lähtien media- ja seurakuntatyössä.

KESÄKUUSSA SUOMESSA vieraili Sudanin ja Etelä-Sudanin pienen evankelisluterilaisen kirkon piispa **Wilson Noah Rule**. Hän saapui Suomen luterilaisen evankeliumiyhdistyksen (SLEY) vieraaksi. Tärkeä osa Rulen matkaa oli Suomessa asuvien luterilaisten sudanilaisten tapaaminen ja heidän sielunhoitonsa.

Piispa hoitaa Etelä-Sudanin itsenäistymis sodan jaloista eri puolille maailmaa paenneita kirkkonsa jäseniä. Muistakaamme tätä pientä köyhää

kirkkoa, sen työntekijöitä ja Suomessa olevia seurakuntalaisia.

Myös Syyriassa sisällissodan keskellä elävät kristityt ovat monin tavoin ahtaalla. Kuulen uutisia paikkakunnilta, joilla olen saanut vuosien varrella käydä ja tutustua paikallisiin. Koen läheistä yhteyttä heihin ja heidän hätäänsä. Muistakaamme heitä Paavalin ajatuksin ja teoin: ”Teitte hyvin, kun autoitte minua vaikeuksissani.” (Fil. 4:14)

HEINÄKUUSSA ERI KIRKKOKUNTIIN kuuluvat juutalaistaustaiset Kristukseen uskovat oppineet kokoontuivat Berliinissä. Kokous oli jatkoa tapaamisille Helsingissä 2010 ja Pariisissa 2011.

Paikalla oli asiantuntijana kappalainen **Juha-Pekka Rissanen**. Kirkkomme osallistuu juutalaistaustaisten kristittyjen vaiheiden ja teologian tutkimiseen.

Tänä vuonna Jerusalemissa toimiva kristillinen koulutuskeskus Caspari Center täyttää 30 vuotta. Tämän kunniaksi julkaistaan juhlateos *Caspari Center - 30th Anniversary Book*.

Israelin Ystävyystoimikunta järjestää Helsingissä Café Jugendissa marraskuussa holokaustia käsittelevän näyttelyn ”No Child’s play – Ei lapsen leikkiä”.

Näyttely valottaa kansanmurhaa lapsen näkökulmasta. Näyttelyn valokuvat ja audiovisuaalinen materiaali saapuvat Suomeen Yad Vashem -museosta Jerusalemistä. Helsingistä näyttely lähtee kiertämään eri puolille Suomea.

● Raporttikirja uskonnonvapaudesta

Max Klingberg, Ron Kubish ja Thomas Shirmacher (toim.): Märtyrer 2011. Das Jahrbuch zur Christenverfolgung heute. Saksan Evankelinen Allianssi 2011. 351 s.

Saksan Evankelinen Allianssi julkaisee vuosittain raporttikirjan kristittyjen vainoista eri puolilla maailmaa. Artikkelikoelma sisältää myös esittelyjä teemaa esillä pitävistä järjestöistä.

Uusin vuosikirja *Märtyrer 2011. Das Jahrbuch zur Christenverfolgung heute* on kymmenes tästä teemasta julkaistu raportti. Julkaisija haluaa valottaa uskonnonvapauskysymyksiä ja niiden taustalla olevia ongelmia laajasti.

Kristittyjä vainoavien maiden luettelon kärjessä on viime vuosina pidetty Pohjois-Koreaa. Seuraavina ovat monet Keski-Aasian islamilaiset maat, joissa kristillistä todistamista rajoitetaan ankarasti. Jossakin muodossa tällaisia rajoituksia on kaikissa islamilaisissa maissa.

Uskonnonvapautta rajoitetaan voimakkaasti myös esi-

merkiksi Tiibetissä, Myanmarissa ja Laosissa.

Joissakin maissa kristittyjen vaikeudet johtuvat kristittyjen ja muslimien välisistä selkkauksista. Tällaisia alueita ovat esimerkiksi Keski-Nigeria ja Eritrea.

Uskonnonvapauskysymykset ovat monimutkaisia ja vaikeita. Uskonnonvapausloukkausten todenperäisyys pitää myös aina varmistaa. Tämä edellyttää, että maassa on raportointia suoriuttavia yhteyshenkilöitä.

Raporttikirja auttaa seuraamaan kristittyjen asemaa eri maissa. Maakatsausten lisäksi kirjassa on laaja aiheeseen liittyvä organisaatioiden ja internet-sivustojen luettelo. Se helpottaa tiedon lähteille pääsyä.

JUHANI KOIVISTO

● Vainoihin on puututtava

Jukka Norvanto: Vainottu. Perussanoma 2011. 243 sivua.

Kristuksen maailmanlaajalla kirkolla on monenlaisia kokemuksia sorrosta ja vainoista. Suomalaiselle kristitylle asia on liian usein etäinen. Pastori **Jukka Norvanto** on kirjoittanut aiheesta suositeltavan käsikirjan.

Teos vastaa monipuolisesti muun muassa seuraaviin kysymyksiin: Mitä on vaino? Missä vainoja esiintyy? Mitä Raamatun ja kirkon historia kertoo vainoista ja vainotuista? Mistä tunnistaa vainot? Ketkä vainoavat kristittyjä ja miksi? Mitkä ovat ristin kantamisen 10 ulottuvuutta? Mitä vainoissa merkitsee se, että olemme Kristuksen ruumiin jäseniä?

Esimerkit ja pohdinnat perustuvat Raamatun, kirkon historian ja nykypäivän tapahtumiin. Pahimpia diktatureja ja ihmisoikeuksia loukkaavia valtioita Norvanto listaa 50. Parhailaan kristittyjä sorretaan, vainotaan ja murhataan kommunistisissa, islamilaisissa ja muutamissa muissa ääri-ideologisissa yhteiskunnissa.

Liiteosassa on valaiseva kirje iranilaisen perheen kokemuksesta ja tärkeä luettelo kotimaisista ja kansainvälisistä järjestöistä, joiden kautta vainottuja kristittyjä voi tukea. Valikoitu kirjallisuusluettelo opastaa täydentämään tietoja.

Vainojen uhrien muistopäivää vietetään 27. tammikuuta (Auschwitzin vapautus). Kansainvälinen rukouspäivä vainotun kirkon puolesta on marraskuun 2. sunnuntaina.

TIMO VASKO

● Radio vaikuttaa

Vinita Shaw: Kuulin Hänen äänensä. Suomentanut Tiina Virtanen. Perussanoma 2012. 152 sivua.

Mikä yhdistää prostituoitua, slummin lääkäriä, spitaalista, paimenta, hylättyä aviomiestä, riivaajahenkien kiusaamaa, gangsteria ja liikuntakyvyttöntä vaimoa?

Kuulin Hänen äänensä ker-

too 39 tarinaa siitä, mitä evankeliumin kuuleminen radiosta omalla kielellä voi saada aikaan. Se on pelastanut monen hengen.

Trans World Radio-India ja Medialähetys Sanansaattajat ovat koonneet yhteistyössä palautetta radionkuuntelijoilta. He kertovat, millaisissa elämäntilanteissa he kuulivat radiosta kristillisen ohjelman ja miten se vaikutti heihin, heidän perheisiinsä ja lähiympäristöönsä. Monesti seuraukset ovat dramaattisia.

Tosikertomuksista avautuu kuvauksia karuista olosuhteista, pelastumisesta viime hetkellä, uuden toivon avautumisesta ja elämän muuttuneesta suunnasta. Kaikki kirjaan kootut tarinat ovat Intiasta.

Medialähetystyöstä on julkaistu suomeksi varsin vähän kirjallisuutta. Tämä teos edistää medialähetystyön tunnettuutta ja innostaa ihmisiä tukemaan sitä.

Kuulin hänen äänensä on suositeltava teos tilanteisiin, joissa tarvitaan kolmen sivun verran herättävää kuvausta siitä, miten voimakkaasti evankeliumi muuttaa ihmistä ja maailmaa.

TIMO VASKO

Kirjoittaja on SANSAn hallituksen jäsen

● Joka päivä Jeesuksen kanssa

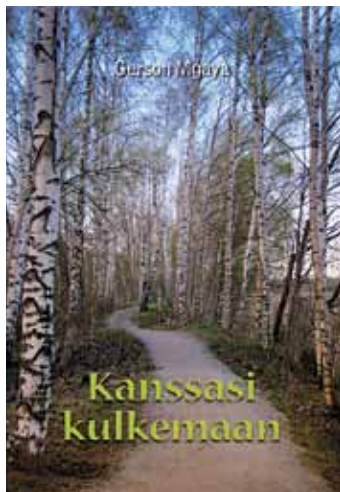
Gerson Mgya: Kanssasi kulkemaan. Suomen Lähetysseura 2012. 111 sivua.

Tansanialainen, Suomessa väitöskirjaa valmisteleva pastori **Gerson Mgya** kannustaa kristittyjä Jeesuksen seuraamiseen. Hän on huolissaan siitä, että usko jää kirkon ovien sisäpuolelle, kun sen tulisi vaikuttaa arkielämässämme.

”Tässä kirjassa minun tarkoitukseni on osoittaa, että kristinuskolla on paikka kaikessa, mitä uskova elämässään tekee.” Mgyan mukaan afrikkalainen näkemys uskosta ja elämästä on lähellä raamatullista näkemystä.

Kun kristitty kasvaa armosa, hän oppii tuntemaan entistä syvällisemmin Vapahtajaansa. Kirjoittaja tarkastelee Jeesuksen kymmentä ominaisuutta, kuten nöyryyttä, rohkeutta, viisautta ja ystävällisyyttä. Joka luvussa Mgya tarjoilee lukijalle raikasta lähdevettä. Paikoin tekstissä on aforisminomaisia helmiä.

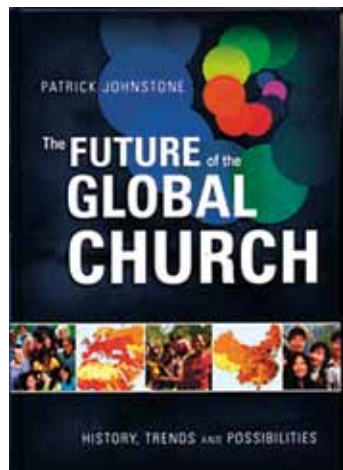
Nöyryydestä hän kirjoittaa: ”Hän oli valmis hylkäämään itsensä ja samaistumaan meihin,

jotta saisimme pitää todellisen arvomme.” Ja rohkeudesta: ”Jumalan valtakunta tarvitsee ihmisiä, jotka pysyvät toimimaan rohkeasti silloinkin, kun tilanne on epäsuotuisa heidän kannaltaan.” Ja ystävällisyydestä: ”Vaikka on tärkeää harkita, mitä sanon tai teen, vieläkin tärkeämpää on harkita, kuinka asian sanon tai kuinka sen teen.”

Kirjaa lukiessa tuttu Jeesus tulee vieläkin läheisemmäksi. Mgya osoittaa, ettei syvällisen sanoman tarvitse olla monimutkaista. Se on kuin aito ruisleipä, johon ei tarvita kuin vetä, suolaa, jauhoja ja oikeaa hapetta.

VUOKKO VÄNSKÄ

● Lähetystyön ja uskontojen suurkatselmus

Patrick Johnstone: The Future of the Global Church: History, Trends and Possibilities. WEC & Authentic Media 2011. 240 sivua.

Millaisilta kirkon historia, sen monet suuntaukset ja mahdollisuudet näyttävät, kun niitä katsotaan vuosisatojen perspektiivillä?

Lähetystyön, uskontojen ja kirkkohistorian tutkija **Pat-**

rick Johnstone 30-vuotinen unelma on toteutunut. Uusimassa teoksessaan hän kiteyttää 50-vuotisen tutkijanuransa merkittävimmät tulokset satojen havainnollisten karttojen, kuvien ja tilastojen avulla. Operation World -uskontotilastojulkaisuistaan tunnettu Johnstone on kirjoittanut monien kouluttajien ja opiskelijoiden tarpeisiin sopivan käsikirjan.

Teoksessa tarkastellaan globaaleja demografisia haasteita, kirkon historian vaiheita, suurten uskontojen levinneisyyttä, kuutta kristillistä ryhmää (katoliset, ortodoksit, protestantit, anglikaanit, independentit, marginaalit), herätysliikkeitä eri vuosisadoilla, evankelisen kristillisyyden voimakasta kasvua, evankelioimatonta maailmaa, kristillisen lähetystyön tilaa ja tulevaisuutta sekä tehtävän keskeneräisyyttä.

Johnstone on käyttänyt paljon enemmän lähdeaineistoa kuin hän on teoksessaan lue- tellut. Teos on saatavana myös dvd:nä, mikä lisää sen käyttökelpoisuutta koulutustilanteissa. Johnstone kunnioitettava elämäntyö palvelee lähetystyötä vielä useita vuosia.

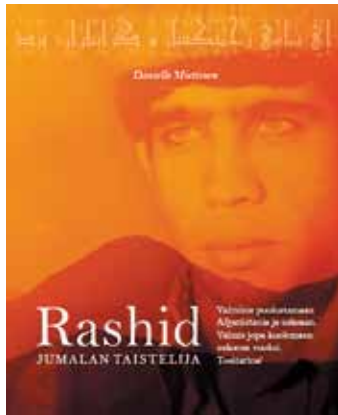
TIMO VASKO

Lue lisää: www.TheFutureOfTheGlobalChurch.org

● Afgaanipakolainen löysi Jeesuksen

Danielle Miettinen: Rashid Jumalan taistelija. Uusi Tie 2011. 79 sivua.

Afganistanilaisen Rashidin elämästä kirjoittamista tekijä perustelee kohti käyvästi: "Rashid on rehellisyydellään houkutelut monia ihmisiä hyväksymään omaa murtuneisuuttaan ja elämänsä surullisia vaiheita. Hän

on auttanut kuulihoitoaan luottamaan siihen, että Jumala on ollut heidän kanssaan silloinkin, kun he ovat kokeneet olevansa aivan yksin."

Kabulissa syntyneen Rashidin vaiheet kulkevat Karachiin, Pakistaniin. Siellä Rashid sai kuulla joulun sanoman ja kiinnostui Raamatusta. Sisällissota tempasi Rashidin sotaan kommunisteja vastaan.

Seurasi 12 vuoden jakso Pakistanissa toimistosissinä ja matka Amsterdamiin. Jälleen tuli tilaisuus paneutua Raamattuun. Nyt Rashidilla oli lupaa tehdä islamia koskevia kysymyksiä ja saada oikeaa tietoa juutalaisten historiasta.

Jo varhain Rashid alkoi pohdita islamin ja kristinuskon eroja. Kristittyjen osoittama rakkaus ja Jeesuksen arvostava asenne naisia kohtaan puhutteli. Jeesuksen ristinkuoleman ja ylösnousemuksen sanoma avautui nyt Raamatun valossa.

Rashid haastaa seurakuntia olemaan avoimia maahanmuuttajien yhteyden tarpeelle. Tarvitaan kristittyjä, jotka jakavat heidän elämänsä kaikkia vaiheita. Kärsivää afgaanikansaa on tuettava siinä toivossa, että sydämen rauha on mahdollinen Kristuksessa.

Tilannekuvaukset ovat eläviä, kertomus etenee sujuvasti. Lukijan tiedot paikallisista tavoista, arkipäivän islamista, yhteiskunnallisista oloista, poliittisista tapahtumista ja Kristuksen seuraamisesta syvenevät kuin huomaamatta.

TIMO VASKO

● Apologiaa aloittelijoille

William Lane Craig: Valveilla. Uskon perusteltu puolustaminen. Suomentanut Sini Luoma. Uusi Tie 2012. 292 sivua.

Valveilla. Uskon perusteltu puolustaminen esittää amerikkalaisen filosofian professorin William Lane Craigin tutkimuksia kansantajuudessa muodossa. Craig on yksi tämän hetken tunnetuimmista kristityistä filosofiista. Hän työskentelee filosofian tutkijaprofessorina Talbot School of Theologyssa Kaliforniassa, Yhdysvalloissa.

Johdantoluku käsittelee kristillistä apologiaa eli todisteiden esittämistä kristinuskon totuuden puolesta. Seuraavat luvut käsittelevät muun muassa Jumalan olemassaoloa, maailmankaikkeuden alkua, moraalialue ja kärsimyksen ongelmaa sekä Jeesuksen persoonaa ja erityi-

sesti hänen ylösnousemustaan.

Koska kirja on tarkoitettu käsikirjaksi tavalliselle lukijalle, se selittää filosofisia peruskäsitteitä ja tekee kysymyksiä lukijalle. Nuolikaavion muodossa esitetyt argumenttikartat havainnollistavat tekijän ajatuksenjuoksua.

Kirjan tarkoitus on selvä: Craig haluaa rohkaista tavallisia kristittyjä puolustamaan kristillistä uskoa järjellä. Kirja antaa eväitä niille kristityille lukijoille, jotka etsivät älyllisiä valmiuksia puolustaa kristillistä uskoa. Samalla se haastaa käsityksen, että kristillisen uskon totuutta ei voida älyllisesti todistaa, vaan se voidaan ainoastaan tunnustaa.

RISTO JUKKO

● Kristna i Mellanöstern oroliga

Svante Lundgren: Stanna eller inte stanna. Artos & Fontana Media 2011. 187 sidor.

Kristna i Mellanöstern befinner sig mitt i Arabvårens oroligheter. Mellanöstern är religionernas och kultureernas mö-

tesplats. Muslimer, kristna, judar, druser, araber, kurder, assyrier, armenier, maroniter och melkiter står i en ständig växelverkan. Kristnas situation har de senaste åren betydligt försämrats.

TD **Svante Lundgren** tar läsaren med på en resa till fyra länder: Turkiet, Irak, Libanon och Israel/Palestina. Författaren granskar på ett åskådligt sätt kristnas situation i dessa länder. Som en gemensam nämnare blir kristnas oro inför framtiden.

Antalet kristna i Turkiet har minskat radikalt de senaste åren. Kristna har utsatts för attentat. Mest utsatta är turkar som konverterat till kristendomen.

I Irak har systematisk terror drivit hälften av landets kristna på flykt utomlands. Många har flyttat till landets norra delar. Åren 2004-2010 blev 66 kyrkor utsatta för bombattacker.

Libanons kristna har det rätt väl ställt. De har stort inflytande i landet trots att de är i minoritet. Landet är religiöst uppdelat så att kristna kon koncentrerat på vissa områden bland annat i norr.

Israel är ett av de få länder i Mellanöstern där kristnas antal ökar. Arabiska kristna uppfattas vara 10 procent av landets araber. Det finns även tiotusentals kristna judar, invandrare och gästarbetare.

De kristnas stora dilemma är stanna eller inte stanna. De har en viktig uppgift, men valet är deras.

JOHANNA SÖDÖ

Kirkon lähetystyö ja kansainvälinen vastuu

Evangelis-luterilainen Lähetisyhdistys

Kylväjä

puh. (09) 253 254 00

kylvaja@flom.fi

www.flom.fi

Medialähetys

Sanansaattajat (Sansa)

puh. (019) 457 7700

sansa@sansa.fi

www.sansa.fi

Suomen Evangelis-luterilainen

Kansanlähetys (SEKL)

puh. (019) 779 20

sekl@sekl.fi

www.sekl.fi

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys (Sley)

puh. (09) 251 390

sley@sley.fi

www.sley.fi

Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland (SLEF)

puh. (06) 357 6500

slef@slef.fi

www.slef.fi

Suomen Lähetysseura

puh. (09) 12 971

sls@mission.fi

www.mission.fi

Suomen Piiphiaseura

puh. 010 838 6500

info@bible.fi

www.bible.fi

Kirkon Ulkomaanapu

puh. 020 787 1200

asiakaspalvelu@kirkonulko-

maanapu.fi

www.kua.fi

TWR-Intian työntekijät nauhoittavat ohjelmaa gujaratinkielisten kristittyjen kanssa Tamil Nadussa.

Radiolähetys muuttui medialähetyskeksi

Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat (SANSA) otti kesällä käyttöön uuden nimen. Järjestö on nyt Medialähetys Sanansaattajat (Sansa).

– Medialähetys Sanansaattajat kuvaa entistä paremmin työmme laaja-alaisuutta. Radion rinnalla keskeisiä välineitämme ovat satelliittitelevisio, internet ja sosiaaliset mediat. Haluamme, että nimessä säilyvät ydintehtäväämme kuvaava sana lähetys ja pian 40 vuotta käytössä ollut nimi Sanansaattajat, medialähetysjohtaja Juha Auvinen perustelee nimenmuutosta.

Sanansaattajat viettää ensi kesänä 14.–16.6. järjestönsä 40-vuotisjuhlaa Medialähetyspäivienä yhteydessä Hyvinkäällä.

Päivitä tietosi Itä- ja Etelä-Aasiasta

Marraskuussa ilmestyvän *Lähetysteologisen aikakauskirjan* teemana on kirkko moniuskontoisessa ja monikulttuurisessa Itä- ja Etelä-Aasiassa.

Teemanumeron artikkeleita ovat kirjoittaneet muun muassa Jukka Kääriäinen, Jorma Pihkala, Raimo Kuismanen, Pekka Hiltunen, Purevdorj Jamsran Chinggis, Jukka Norvanto, Paulos Huang, Marketta Antola, Mikko Malkavaara, A.G. Augustine Jeyakumar, Richard Croft, Kristiina Rintakoski, Anu Vasamies-Hackenbruch ja Timo Vasko.

Artikkelit käsittelevät muun muassa lähetystä Jumalan lupauksena, lähetystyötä Japanissa, Zenin merkitystä Jumalan pelastustaloudessa, meditaation ja kristillisen meditaation eroja, nykyistä kristillisyyttä ja medialähetystyötä sekä 1200–1300 -lukujen historiankirjoitusta Mongoliassa, kristillisyyttä ja teologian muodostusta Kiinassa, dalitien asemaa vuoden 2009 jälkeen, kristillisen julistuksen haasteita Intiassa, kristittyjen tilannetta Bangladeshissa, ihmisoikeuskysymyksiä ja vaikuttamistoimintaa Nepalissa sekä evankelisen missiologian globaaleja trendejä.

Teologista aikakauskirjaa julkaisee Kirkon lähetystyön keskus ja sen päätoimittajana toimii dosentti Timo Vasko.

*Tilaukset: julkaisumyynti@evl.fi
(15€ + postikulut).*

Kari Eskelinen

Rovasti Matti Korpiaho ahersi historiateoksen kimpussa viisi vuotta.

Suomalaisen lähetystyön historiaa

Rovasti **Matti Korpiaho** on koonnut Suomen Lähetysneuvoston (SLN) historian yksiin kansiin. 24. syyskuuta julkaistavan teoksen nimi on *Kristuksen lähettäminä maailmassa. Suomen Lähetysneuvosto 1919–2011*. Kirjan on toimittanut dosentti **Timo Vasko**.

Suomesta tehtävän lähetystyön näkökulmasta nyt julkaistava teos on ainutlaatuinen. Se näyttää, miten paljon vuoden 1910 Edinburghin lähetyskonferenssi vaikutti Suomen lähetysteologiseen ajatteluun ja toimintaan. Se johti myös SLN:n perustamiseen.

Matti Korpiahon tutkimustehtävä on ollut haasteellinen, koska neuvoston perustamiseen liittyvät dokumentit olivat jääneet pääasiassa perustajajäsenten taustajärjestöjen arkistoihin ja osittain Kansallisarkistoon. Teoksen valmistamiseen kesti viisi vuotta.

Kronologisesti etenevä historiankuvaus auttaa ymmärtämään, miten SLN auttoi Suomen lähetysjärjestöjä verkostoitumaan eri puolilla maailmaa toimivien järjestöjen kanssa. Korpiaho pitää SLN:n saavutuksina kansainvälisten yhteyksien solmimista sekä pitkäjänteisen lähetyskasvatuksen ja -koulutuksen edistämistä.

Kirja on antoisa kaikille lähetysten parissa työskentelevälle, jotka haluavat syventää tietämystään lähetystyön verkostoitumisesta. Moni voi yllättyä siitä, kuinka paljon näkymätöntä taustatyötä SLN on tehnyt kirkkojen välisen eumenian hyväksi, jotta Kristuksen antama lähetyskäsky voitaisiin toteuttaa.

KARI ESKELINEN

Tekoja-kampanjalla nuorille avaimia ammattiin

Kirkon Ulkomaanavun Tekoja-kampanjan tunnuskana on vuosina 2012-2013 *Anna avain ammattiin*.

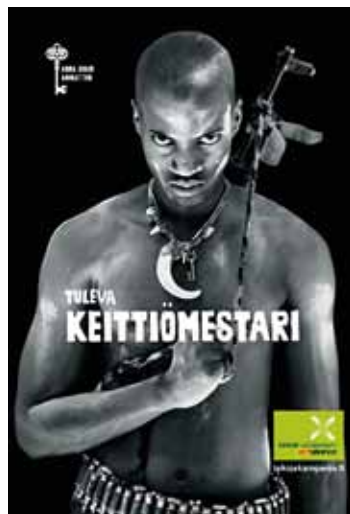
Kampanjan tavoitteena on antaa konfliktista toipuvien maiden nuorille avain tulevaisuuteen luomalla heille mahdollisuuksia koulutukseen ja työllistymiseen.

Kampanjaa varten on laadittu monipuolinen materiaali seurakuntien käyttöön. Teemaa voi nostaa esille tapahtumissa ja haastaa seurakuntalaisia esimerkiksi allekirjoittamaan vetoomus kehitysmaiden nuorten toimeentulon ja osallisuuden puolesta.

Vetoomus luovutetaan kampanjan päätyttyä Tasavallan presidentti **Sauli Niinistölle** ja häntä pyydetään Suomen ulkopolitiikan johtajana edistämään kehitysmaiden nuorison asiaa niin kotimaassa kuin kansainvälisesti.

Seurakunnat voivat tilata tapahtumapaketin, jossa on vetoomuslomake sekä 50 suomalaisesta puusta valmistettua avaimenperää, joilla vetoomuksen allekirjoittaneita voi kiittää. Kampanjan nettisivuilta löytyvässä virikeaineistossa on runsaasti ideoita aiheen käsittelyyn eri ryhmien kanssa ja syksyn aikana ilmestyy myös kampanjaan liittyvä hartausmateriaali.

Lisätietoja www.tekojakampanja.fi

Kuva: Suomen Lähetyseura

Palkkiotoimisten ja vapaaehtoisten lähetyssihteerien koulutus (3 op)

Lähetyssihteereille ja muille asiasta kiinnostuneille

Lähijaksot: 31.8.-2.9., 5.-7.10., 16.-18.11.2012

Osallistumismaksu (sis. täysihoidon):

105 euroa / kahden hengen huone omin liinavaattein

145 euroa / yhden hengen huone / lähijakso

Lähijaksot: 30.8.-1.9., 18.-20.10., 15.-17.11.2013

Osallistumismaksu (sis. täysihoidon):

105 euroa / kahden hengen huone omin liinavaattein

145 euroa / yhden hengen huone / lähijakso

Ilmoittautuminen: Päiväkumpu, puh. 040 534 9507

Tiedustelut: Kirsti Sirviö, kirsti.sirvio@evl.fi, puh. 050 584 6859

Kirsti Kosonen, kirsti.kosonen@mission.fi, puh. 040 759 1170

Järjestäjät: Kirkon lähetystyön keskus, Hiippakunnat, Suomen Lähetyseura

ENNAKKOTIETO! VARAA KALENTERIIN: 16.-17.5.2013

Ystävät yli rajojen - nuorissa on tulevaisuus

KANSAINVÄLISEN TYÖN NEUVOTTELUPÄIVÄT KUOPIOSSA KIRKKOPÄIVIEN YHTEYDESSÄ

Sinä vastuunkantaja!

Työskenteletkö kansainvälisten tehtävien parissa? Pohditko, miten nuoret tulevaisuuden tekijät pääsisivät vielä paremmin osallistumaan työalasi kansainvälisten asioiden suunnitteluun, toimintaan ja päättämiseen?

Vaihtoehtoja erilaisten rajojen ylittämiseen ja ystävyyden rakentamiseen on runsaasti. Neuvottelupäivien tarkoituksena on pohtia eri näkökulmista kirkon kansainvälistä työtä tänään ja tulevaisuudessa.

Neuvottelupäiville kutsutaan myös nuoria ystäviä ympäri maailmaa rakentamaan ystävyyttä musiikin keinoin. Kutsuthan mukaasi myös oman seurakuntasi nuoria vastuunkantajia!

Osallistumismaksu: **20€**

Majoitus ja ruokailu omalla kustannuksella. Huom. Kirkkopäiville tulee ilmoittautua erikseen.

Ilmoittautuminen: syksyllä 2012

Neuvottelupäivillä työskentelyssä mukana:

Ystävyysseurakuntatyö

Lähetystyö

Kirkon ulkosuomalaistyö

Maahanmuuttajatyö

Kansainvälinen diakonia

Järjestäjä: Kirkon ulkoasiain osasto (KUO)

Lisätietoja:

KUO/ TAY Ari Ojell, ari.ojell@evl.fi

KUO/ KLK Kirsti Sirviö, kirsti.sirvio@evl.fi

KUO/ KUST Susanna Merikanto-Timonen, susanna.merikanto-timonen@evl.fi

KIRKKOHALLITUS⁺

Satelliittifestarit saavat jatkoa

Medialähetys Sanansaattajat (Sansa) järjesti viime keväänä ensimmäiset nuorten ja nuorten aikuisten Satelliittifestarit. Jatkoa on luvassa maaliskuussa Lappeenrannassa.

Satelliittifestarit on tuore formaatti, jossa on tärkeää tehdä itse ja jakaa aikaansaannokset toisten kanssa. Ensimmäisten festareiden työpajoissa olivat esillä draama, tanssi, Raamattu ja kutsumus. Musiikkia riitti.

– Satelliittifestareiden tarkoitus on tehdä Sansaa tunnetuksi nuorten ja nuorten aikuisten keskuudessa ja antaa heille mahdollisuus syventää suhdettaan Kristukseen, aluesihtööri Veikko Kurki kertoo.

Espoolainen Meri-Heini Siirilä osallistui festareille Helsingissä.

– Tapahtumalla on nuorekas, hauska ja houkutteleva nimi. Jos pohtii satelliittia, niin sehän välittää korkealla taivaalla uskoa Jumalasta. Meidät kristityt on kutsuttu täällä maan päällä satelliiteiksi, Jumalan viestinviejiksi.

Siirilä on saanut sydämelleen, että Jeesuksesta pitäisi kertoa mahdollisimman monelle. Medialähetystyö kiinnostaa häntä, muttei oma lähteminenkään ole mahdoton ajatus. Aika näyttää.

Mika Vähäkangas IAMS:n puheenjohtajaksi

Professori **Mika Vähäkangas** Lundin yliopistosta on valittu *International Association for Mission Studies* -järjestön puheenjohtajaksi vuosiksi 2012–2016. Järjestön yleiskokous teki valinnan Torontossa elokuussa.

IAMS on kansainvälinen ekumeeninen verkosto, jossa on jäsenenä kirkon lähetystehtävää tutkivia yksilöitä ja yhteisöjä. Kirkon lähetystyön keskus on sen yhteisöjäsen. IAMS perustettiin Hollannissa vuonna 1972.

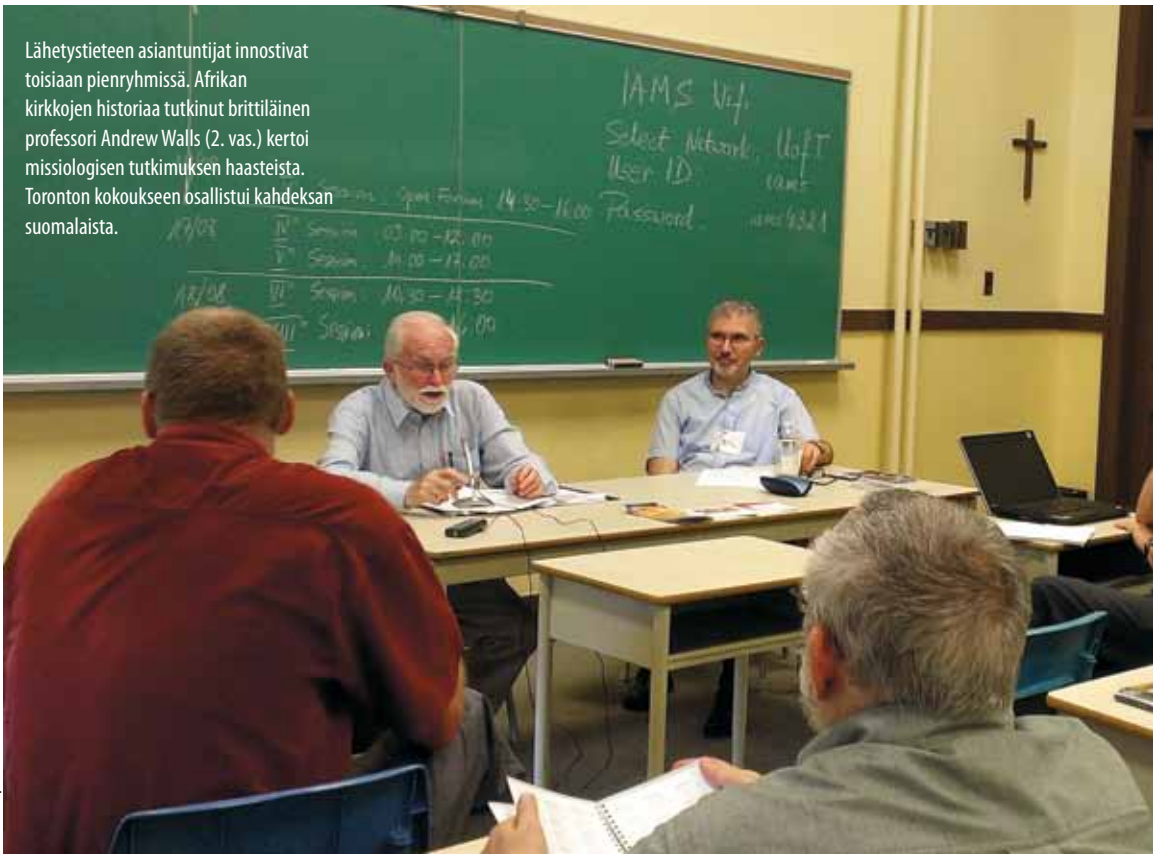
IAMS-verkosto tarjoaa tukea ja tietokanavan kaikille maailmanlähetysten, evankeliumin levittämisen sekä uskontojen ja kulttuurien kohtaamisen parissa työskenteleville.

Elokuussa Torontossa pidettyyn yleiskokoukseen osallistui Suomesta kahdeksan henkilöä.

Lue lisää: www.missionstudies.org

Lähetystieteen asiantuntijat innostivat toisiaan pienryhmissä. Afrikan kirkkojen historiaa tutkinut brittiläinen professori Andrew Walls (2. vas.) kertoi missiologisen tutkimuksen haasteista. Toronton kokoukseen osallistui kahdeksan suomalaista.

Kim Groop

Siirtolaiset Jumalan lahja kirkolle

Puolet maailman kaikista muuttajista on kristittyjä. Maahanmuuttajat tuovat uutta voimaa evankeliointiin ja uusia näkökulmia lähetysteologiaan, missiologit totesivat huippukokouksessaan Torontossa.

Noin 190 missiologian professoria, opettajaa, opiskelijaa ja lähetystyöntekijää kokoontui elokuussa Kanadan Torontoon käsittelemään siirtolaisuutta poikkitieteellisesti.

Maailman suurin ekumeeninen missiologinen yhdistys *International Association for Mission Studies* oli valinnut yleiskokouksensa teemaksi *Maahanmuutto, siirtolaisuus ja evankeliumin hyvä uutinen: Syrjässä olevat kristillisen lähetystyön keskipisteessä*.

Kristityt eivät voi täysin ymmärtää kristillisen uskon sisältöä, jos he eivät ymmärrä siirtolaisuutta ja muukalaisuutta, guatemalalais-yhdysvaltalainen Vanhan testamentin professori **Daniel Carroll Rodas** haastoi. Länsimaat eivät ole Rodasin mukaan kunnostautuneet tässä asiassa, koska ne ottavat vastaan suhteellisesti kaikkein vähiten pakolaisia.

Siirtolaisuus, muukalaisuus ja maahanmuutto voivat olla lähetysteologiaa hedelmöittäviä ilmiöitä, brittiläinen tohtori **John Corrie** sanoi. Ei-länsimaalaiset ihmiset luovat lähetystyöön uusia näkökulmia ja paradigmoja. Kyse on alhaalta päin etenevästä globalisaatiosta. Maahanmuuttajat, siirtolaiset ja pakolaiset ovat Jumalan lahja kirkolle. Monet kristityt maahanmuuttajat välittävät evankeliumia ihmisryhmille, joita kirkot ja kristityt eivät ilman heitä tavoittaisi, Corrie muistutti.

Sierraleonelaissyntyisen globalisaatiotutkija **Jehu Hancilesin** mukaan länsimaiden kris-

tittyjen asenne maahanmuuttajiin on useimmiten holhoava tai alentuva. Afrikasta tulevia pidetään avun tarpeessa olevina, mahdollisesti evankelioimisen kohteina, vaikka juuri he ovat usein lähetysten toimijoita. Jokainen kristitty maahanmuuttaja on mahdollinen lähetystyöntekijä. Asenteisiin vaikuttaa myös se, että kristittyjen maahanmuuttajien spiritualiteetti ja teologia ovat usein erilaisia kuin länsimaalaisten. Ne korostavat pyhitystä ja parantamista tavalla, johon länsimaiden kristityt eivät ole tottuneet.

Intialainen tohtori **Atola Longkumer** kertoi, että Intia on yksi naisia huonoimmin kohtelevista maista maailmassa. Kristillinen kirkko ei Longkumerin mukaan juuri poikkea vallitsevista huonoista käytännöistä. Naiset ovat syrjässä myös kirkossa. Kristinuskon myönteinen vaikutus näkyy ennen kaikkea naisten koulutuksen arvostuksena, jos kristinuskko pääsee juurtumaan.

RISTO JUKKO

Suomen lähetysneuvoston missiologinen teemapäivä 24.9. Kumppanuus lähetystyössä tänään

Millaista on moderni lähetystyön kumppanuus ja mitkä ovat kumppanuuden haasteet eri puolilla maailmaa?

Maanantaina 24.9.2012 klo 13.00-16.15
Tähtitorninkatu 18, Suomen Lähetysseuran Pihasali, Helsinki.

Järjestäjät: Suomen lähetysneuvoston Lähetysteologian ja lähetysstrategian työryhmä

Ohjelma

- 13.00-13.10 Avaussanat, Timo Vasko
- 13.10-14.10 alustukset
[Millaaisia kumppanuusmalleja lähetystyössä käytetään?](#) Kari Tassia
[Miten kumppanuus toteutuu Raamatun käännös- ja levitystoiminnassa?](#) Markku Kotila
[Miten kumppanuus toteutuu raamatuntulkinnassa ja teologian tekemisessä?](#) Eero Junkkaala
[Millaista on kumppanuus eteläisen pallonpuoliskon kirkkojen kanssa?](#) Arto Hämäläinen
- 14.10-14.30 Kahvi
- 14.30-16.00 Paneelikeskustelu. Puheenjohtajana Jarmo Saarni
- 16.00-16.15 yhteenveto ja päätösrakous, Matti Korpiaho

Ilmoittaudu teemapäivään 19.9. mennessä:
www.lahetysneuvosto.fi/toiminta/ilmoittautumislomake

Lasku 15 € lähetetään ilmoittautuneille sähköpostilla (sis. kahvin ja kahvileivän sekä jaettavan materiaalin)

Missiologinen symposiumi 12.11. Intian uskonnot ja niiden haaste kristityille

Missiologista päivitystä teologeille, lähetyssih-
teereille, lähetystyöntekijöille, opettajille, opis-
kelijoille ja muille kiinnostuneille

Maanantaina 12. marraskuuta klo 10.15–15.40.
Kirkkohallituksen toimitalo, Satamakatu 11,
Helsinki.

Järjestäjät: Kirkon lähetystyön keskuksen
(KLK) Lähetysteologinen instituutti ja kirkon
Itä- ja Etelä-Aasian työryhmä.

Ohjelma

- 10.00 Kahvi / tee
- 10.15–10.20 Avaus
- 10.20–11.15 Kristinuskon Intiassa
*Missiological Challenges in the Indian Perspec-
tive* – United Evangelical Lutheran Churches
in India (UELCI) Pääsihteeri A.G. Augustine
Jeyakumar
- 11.15–12.00 *Intialainen uskonnollisuus länsi-
maissa*
*Intialaisen uskonnollisuuden kohtaaminen kir-
kossa* Dosentti Jyri Komulainen
- 12.00–13.15 Lounastauko (lounas 8€)
13.15–14.30 Paneeli. Toimittaja Vuokko Vänskä
(pj.), pääsihteeri A.G. Augustine Jeyakumar, do-
sentti Mikko Malkavaara, uskontokasvatussih-
teeri Pekka Y. Hiltunen, dosentti Timo Vasko
- 14.30–14.50 Ryhmätyöskentely. ”Mitä tämä
meille kuuluu?”
- 14.50–15.40 Yleiskeskustelu ja päivän annin
kokoaminen
- 15.40 Symposiumin päätös

Tilaisuus on avoin ja maksuton.
Ilmoittautuminen 1.11. mennessä: riitta.immo-
nen@evl.fi

Tuore teos maailmanlähetyksestä

Missiologian dosent-
ti Risto A. Ahonen et-
sii Euroopan kirkkojen
mahdollisuuksia tule-
vaisuuden maailman-
lähetyksessä. Avainase-
massa on hyvä teologia.
Kristinuskon nopea le-
viäminen erityisesti Af-

rikassa ja Aasiassa on muuttanut kirkkojen
elämää. Vanhan kristikunnan aika on ohi.

Seurakuntien jäsenmäärien pienenemi-
nen ja yhteiskunnan moniarvoistuminen
ovat johtaneet Euroopan kirkkojen lähetys-
työn laskuun. Elämme historiallista siirty-
mävaihetta, jossa Afrikan ja Aasian kirkot
ottavat päävastuun maailmanlähetyksestä.

Missiologian dosentti **Risto A. Ahonen**
on kirjoittanut näistä kysymyksistä paino-
tuoreen teoksen *Maailmanlähetyksen tienhaa-
rassa. Siirtymävaiheen missiologiaa kysy-
myksiä*. Kirjan on kustantanut Suomen Lä-
hetysseura.

Ideoita maahanmuuttajien työllistämiseen

Seurakunnissa ja kristillisissä järjestöissä
tehdään aktiivisesti työtä maahanmuutta-
jien työnsaannin parantamiseksi. Kirkko-
palvelujen Yhdessä työhön -paikallishank-
keissa on syntynyt lähes 500 työ- tai har-
joittelupaikkaa maahanmuuttajille. Kieli-
ja työnhakukurssien, kulttuuritapahtumien
ja muun toiminnan kautta on tavoitettu yli
12 000 ihmistä.

Keskeisimmät seurakunnissa syntyneet
ideat maahanmuuttajien työelämätaitojen
ja kielitaidon parantamiseksi sekä kulttuu-
rien kohtaamisen edistämiseksi on koot-
tu uuteen Matkalla työhön -materiaalipa-
kettiin. Aineisto tarjoaa ideoita toiminnan
käynnistämiseen omalla paikkakunnalla.

Yksinkertaisimmillaan kyse on suosi-

tuskirjeen kirjoittamisesta tai avusta hake-
muksen oikolukemisessa. Seurakunnat voi-
vat järjestää myös kielikoulutusta ja keskus-
teluryhmiä tai vaikkapa työnhakukursseja.

Yhdessä työhön -hanke rahoitetaan vuo-
den 2009 Yhteisvastuukeräyksen tuotolla.
Se edistää maahanmuuttajien työllistymis-
tä kirkon organisaatioihin. Matkalla työhön
-materiaalipaketti on vapaasti ladattavissa
osoitteessa www.kirkkopalvelut.fi/yhdessa.

Parvaneh Zakeri ohjaa naisten ompelupajaa Tampereen
seurakuntayhtymässä.

Maria Baranova

Kirkon kansainvälisen työn erityiskoulutus kotimaan henkilöstölle (25 op)

Seurakunta maahanmuuttajan kotina (5 op)

Aiempi nimi Seurakunta ja maahanmuuttajat

Osallistuja

-syventää ymmärrystä maahanmuuton eri muodoista ja
prosesseista, rohkaistuu moniammatilliseen ja verkostoyhteis-
työhön sekä vaikuttamistoimintaan, tuntee maahanmuuttaja-
työn ajankohtaiset menetelmät ja osaa hyödyntää niitä sekä
kehittää dialogista osaamistaan

Lähijaksot: 21.-23.1.2013 ja 20.-22.3.2013 Turun kristillinen
opisto

Tiedustelut: Marja-Liisa Laihia, marja-liisa.laihia@evl.fi,
050 438 0641

Maailmanlaaja kirkko (5op)

Osallistuja

-syventää ymmärrystään kirkosta maailmanlaajana ja paikalli-
sesti toimivana uskovien yhteisönä, jonka ykseys saa ilmauk-
sensa moneudessa

-kykenee jäsentämään ja ilmaisemaan kristittyjen ykseys-
pyrkimykset osana kirkon maailmanlaajaa missiota ja omaa
paikallista tehtävää

-tietää ja ymmärtää kirkkomme ekumeenisen toiminnan
lähtökohdat ja tavoitteet

-rohkaistuu kristittyjen ykseyttä edistävään vuorovaikutuk-
seen ja yhteistyöhön

-saa valmiuksia paikallisekumenian toteuttamiseen ja eku-
meeniseen kasvatustyöhön

Lähijaksot: 13.-15.2.2013 ja 13.-15.5.2013,
Kirkon koulutuskeskus, Järvenpää

Tiedustelut: Ari Ojell, ari.ojell@evl.fi, 050 3509 039

Muuttuva uskonnollisuus ja uskontojen kohtaaminen (5 op) **Turku**

Osallistuja

-vahvistaa missionaarista osaamistaan muuttuneessa
suomalaisessa uskonnollisessa tilanteessa ja saa valmiuksia
ulospäin suuntautuvaan vuorovaikutukseensa

-kehittää uskontoteologista osaamistaan

-kehittää uskontodialogisia valmiuksiaan

Lähijaksot: 12.-14.3.2013 ja 16.-18.4.2013

Turun kristillinen opisto

Tiedustelut: Liisa Purho, liisa.purho@mission.fi,
040 507 2086

Ilmoittautuminen ja hintatiedot Sähköisessä
koulutuskalenterissa sakasti.evl.fi

Ole sinäkin Suuressa mukana!

Kansanlähetysovistolla, Ryttylässä järjestetään myös vuonna 2013 useita lähetystapahtumia:

- 8.–10.2. Teltantekijäkoulutus I ●
- 22.–24.2. Donkin lähetysleiri ●
- 8.–10.3. Teltantekijäkoulutus II ●
- 9.–10.3. Lähetien kotiväenpäivät ● ● ●
- 4.–5.4. MUST: Training trainers conference ●
- 5.–7.4. MUST: Reaching out to Muslims ●

- 5.–7.4. Teltantekijäkoulutus III ●
- 5.–7.4. Idäntöön päivät ● ●
- 19.–21.4. Apologia-forum ● ●
- 26.–28.4. Rukous- ja yhteyskonferenssi ● ●
- 27.–29.9. Israel-päivät ● ● ●
- 28.–29.9. Lähetysseminaari ● ●

Katso lisää: www.sekl.fi > Tapahtumakalenteri, soita puh. 019 77 920/vaihe tai tule käymään!

● = LAPSILLE ● = NUORILLE ● = AIKUISILLE

Suuressa mukana!

suuressamukana.fi

Kunnian taakka 2

Hanasaari – ruotsalais-suomalainen kulttuurikeskus 3.10.2012

Perinteisiin liittyvä väkivalta on vaikea ja arka aihe, jonka esille nostaminen, tunnistaminen sekä ennaltaehkäisevä työ sen kitkemiseksi on äärimmäisen tärkeää. Vuonna 2011 järjestetty Kunnian taakka-seminaari osoittautui menestykseksi, yleisön kiinnostuksen, median ja ennen kaikkea sisällön osalta. Kunnian taakka 2 -seminaarissa tavoitteena on käsitellä ilmiötä paitsi kulttuurisessa kontekstissa, myös käytännön toimien, viranomaisyhteistyön ja tiedon lisäämisen kautta.

Seminaari on suunnattu poliiseille, sosiaali- ja terveydenhuollon toimijoille, maahanmuuttajien kanssa toimiville, opettajille ja muulle kouluhenkilökunnalle, järjestöille ja muille, jotka työssään saattavat kohdata kunniaan liittyvää väkivaltaa.

Ilmoittautuminen: Ilmoittaudu viimeistään perjantaina 21. syyskuuta: <http://asp.bdb.fi/hana-holmen/>

Seminaarin kielet ovat suomi ja ruotsi, simultaanitulkkaus

Seminaarin hinta on 40 euroa, sisältäen ohjelman, lounaan ja iltapäiväkahvit

Tapahtuman järjestäjät: Hanasaari – ruotsalais-suomalainen kulttuurikeskus, tasa-arvoasiainneuvottelukunta TANE, Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitos THL, Sosiaali- ja terveysministeriö, Sisäministeriö sekä Työ- ja elinkeinoministeriö

Lisätietoja: urpo.uusitalo@hanaholmen.fi

Tristan Hamelin kierrätysampellit tekevät keittiöstä puutarhan.

Puvuntakki muuttui amppeliksi

MONILLA MEILLÄ on vaatekaapin täyttönä vaatteita, joita emme enää käytä. Ympäristötaidetta opiskeleva **Tristan Hamel** kehitti vuosi sitten puvuntakista amppelin. Tähän Riippuvaan puutarhaan voi asetella kätevästi parvekkeelle tai kuistille mausteyrtejä, salaattia tai muita kasveja. Toki amppelit sopivat myös kukille.

Hamel suunnitteli amppelin runsas vuosi sitten Suomen Lähetysseuran ja Globe Hopen järjestämään kierrätys tuotteiden suunnittelukilpailuun. Aiemmin vain nappien kiinnittämiseen rajautunut ompeluharrastus sai kerralla uutta potkua.

– Innostuin opettelemaan isoäidin ja ystävättären ompelukoneen käyttöä, Tristan Hamel kertoo.

– Tämä oli hyvä tilaisuus oppia ompelemaan.

Ruoanlaitosta ja puutarhanhoidosta kiinnostunut helsinkiläinen Hamel oli jo pitempään miettinyt riippuvan keittiöpuutarhan konseptia. Hyvän asian puolesta toimiminen sai miehen tarttumaan toimeen. Suunnittelukilpailusta palkinnoksi saatu Singerin tuliterä om-

pelukone tuli tarpeeseen, sillä suunnitteilla on jo useampi ompeluprojekti.

Vanhoja vaatteita ei siis kannata heittää menemään. Riippuvan puutarhan materiaaliksi sopii lähes mikä tahansa paksumpi kangas, ja jokainen voi valita omaan sisustukseensa sopivan.

MERJA NEVALA

Näin se käy

1. Ompele kankaasta pieniä pusseja, joihin ruukkukasvit mahtuvat.
2. Ompele pussien sivuun samasta kankaasta tasaisesti eri puolille neljä nauhaa ja napit.
3. Ompele nauhojen yläpäähän nappien kokoiset napinlävet. Näin amppeleista voi koota sopivan mittaisen ”puutarhan”.

Kierrätyspiste

Miten teillä tehdään lähetystyötä?

Laita oman seurakuntasi idea kiertämään *Kirkkomme*

Lähetys -lehden lukijoille: danielle.miettinen@kolumbus.fi

Centralt och perifert

Finska missionsällskapet/Jarmo Kulonen

ROLF STEFFANSSON
Direktör för utrikesavdelningen
vid Finska Missionsällskapet

I DEN MISSIONSDISKUSSION som förs inom den eumeniska rörelsen talar vi om de marginaliserades mission (Mission from the Margins). Kristus kallar sina efterföljare att vara jordens salt. Konkret betydde det att Han vandrade tillsammans med dem som hamnat i utkanterna av samhället. Han identifierade sig med deras törst efter rättvisa och ett värdigt liv. *"Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike."*

Docent **Risto Ahonen** har påmint om att man under kolonialtiden tänkte sig kristendomens spridande som ett geografiskt utbredande från den västerländska civilisationens centrum.

Även om vi har många exempel på det motsatta, fanns det en benägenhet att sätta likhets-tecken mellan den kristna tron och de rådande maktstrukturerna. Idag vet vi att varje ny kristen församling, i Beijing i Kina så väl som i Dessie i Etiopien är ett möjligt missionscentrum, och att de kan öppna nya, tidigare okända, perspektiv på innehållet i vår tro för oss.

BEGREPPEN CENTRALT och perifert kommer på ett intressant sätt fram i Apostlagärningarna. Jesus säger: *"... ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns."*

I Lukas skrivning av den tidiga kyrkans histo-

ria når evangeliet till slut jordens yttersta gräns. Jag tänker mig att han myste för sig själv när Rom, som sågs som världens centrum, beskrivs som marginal ur evangeliets perspektiv.

Lukas vänder också annars begreppen centralt och perifert upp och ner. Hans berättelse börjar i avlägsna bergsbygder och i trånga härbergen, för att från periferin (enligt gängse definition) förändra det vi kallar centrum.

I "Magnificat" sjunger Maria: "[Gud] störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa. Hungriga mättar han med sina gåvor, och rika skickar han tomhänta bort."

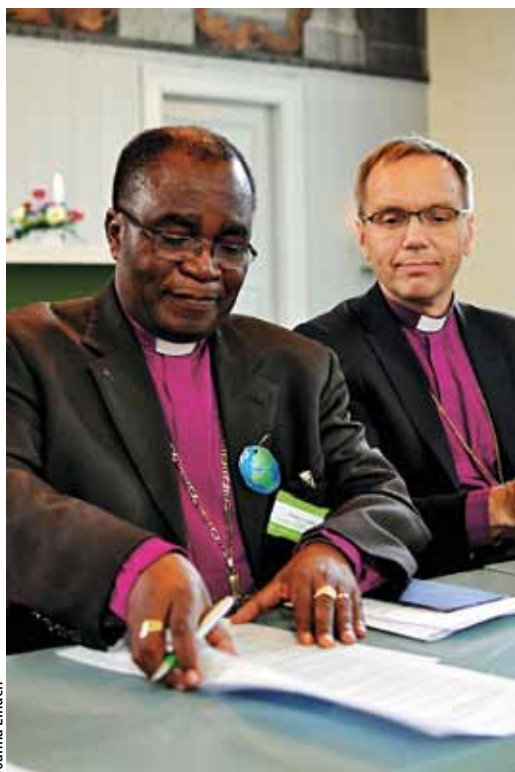
MISSIONSARBETET HANDLAR inte i första hand om geografiska centrum och periferier. Jesus föds, lever och dör och uppstår i samhällets marginaler.

Han vandrar med änkor, spetälska, funktionshindrade, och kollaboratörer med ockupationsmakten. I Apostlagärningarna dras officerer från fiendens arme, hedningar, fångvaktare, kvinnor som samlas vid halvt dolda böneplatser i utkanterna av stan till den nya "vägen".

Kyrkohistoriskt är det intressant att kyrkans tillväxt mestadels skett utgående från "marginaliserade" grupper, nedifrån upp. Exemplet på hur kyrkan vuxit från samhällets toppskikt nedåt finns, men det har beklagligt ofta betytt att kränkande och diskriminerande mönster har bestått, och att trons förändringskraft vattnats ur.

I missionsarbetet bör frågan alltid vara, var de "utkanter" där Kristus bor finns idag? Utmaningen är att inte frestas av enkla och snabba lösningar, utan stanna där med Kristus och hans folk, tills marginalerna trängt sig in i det vi kallar centrum och förändrat det.

**"Jesus föds, lever,
dör och uppstår
i samhällets
marginaler."**

Joanna Lindén

Ett historiskt ögonblick, biskoparna Björn Vikström och Joseph Bvumbwe undertecknar partnerskapsavtalet.

Borgå stift och Malawi skrev vänavtal

Borgå stift och Finska Missionssällskapet skrev ett partnerskapsavtal med Malawis evangelisk-lutherska kyrka vid missionsfesten i Kronoby den 16 juni.

– Vårt globala ansvar blir synligt på ett konkret sätt genom det här avtalet, säger biskop **Björn Vikström**.

Biskop **Joseph Bvumbwe** var med och grundade Malawis evangelisk-lutherska kyrka för 30 år sedan. Han säger att den unga kyrkan växer så snabbt att dess präster inte hinner med allt arbete. Nya evangelister utbildas varje år och kyrkans nio prostier fungerar till stor del med frivilligarbete. Idag har kyrkan 100 000 medlemmar.

Kyrkan behöver förstärkning men har samtidigt mycket att ge. Kyrkans rika körliv och musikaliska satsningar är en av förklaringarna till den starka tillväxten. Vår kyrka bär också ett stort so-

cialt ansvar för de hjälpbehövande i ett land som är ett av världens fattigaste.

Viktigast är kvinnorna

Biskop Bvumbwe säger att missionärerna har en viktig uppgift inom kyrkan i Malawi, men allra viktigast är ändå kvinnorna, som genom sitt frivilligarbete upprätthåller församlingarna och motiverar de unga till engagemang. Kyrkan når ständigt nya människor genom sitt omfattande diakoniarbete, speciellt i området som drabbats hårt av aids.

Syftet med partnerskapen är att utveckla nya kontaktformer mellan kyrkorna samt bidra till en ökad satsning på mission. Tanken är ett långsiktigt, både andligt och materiellt utbyte med Malawis kyrka.

– I samarbetet ingår bland annat förbön för varandra i gudstjänsterna, teologiskt utbyte genom till exempel besök och möjligtvis arbetstagar- och praktikantutbyte mellan parterna, säger stiftsdekan **Sixten Ekstrand**.

Finska Missionssällskapet har samarbetat med Malawis evangelisk-lutherska kyrka sedan 2009. Sällskapet stöder kyrkans utbildning av präster och evangelister samt arbetet bland kvinnor och ungdomar.

Sällskapet stöder tillsammans med utrikesministeriet kyrkans utvecklingsarbete med fokus på tryggad tillgång på mat och stöd till personer som drabbats av hiv/aids. Sällskapet sände sin första missionär till Malawi i januari 2012 och kommer sända ytterligare två missionärer under året.

JOANNA LINDÉN

Joanna Lindén

Kyrkan tjänar genom förkunnelse och diakoni. Sparlånegrupper är exempel på den hjälp till självhjälp som visat sig vara mycket effektiv och uppskattad.

Johanna Södö

Ulf Särns, Tomas Ray och Leena Kainulainen packar böcker till Sankta Katarina.

Gudstjänster på svenska i Ryssland

MÅNGA FÖRSAMLINGSGRUPPER från Borgå stift har besökt Sankta Katarina församling i centrala Sankt Petersburg. Organisatoriskt är Sankta Katarina en autonom församling inom den Evangelisk-lutherska kyrkan i Ryssland och andra stater (ELKRAS). Majoriteten av dess ca 50 församlingsbor är ryskspråkiga och gudstjänster firas varje vecka på svenska och ryska.

Församlingen kämpar med en knapp ekonomi. Behovet av en yttre renovering av kyrkobyggnaden är stort. Församlingen försöker få S:t Petersburgs stad och ryska staten att ge bidrag till renoveringen.

En av de finländare som förtjänstfullt under årtionden engagerat sig i församlingens verksamhet är kyrkoherden i Åbo svenska församling **Eero Sepponen**, som samtidigt sköter kyrkoherdetjänsten i Sankta Katarina församling.

Församlingen tog emot byggnaden med fri dispositionsrätt av staden i augusti år 2008. Kommunavgifterna för värme och vatten är betungande, men med hjälp från andra församlingar går ekonomin någorlunda ihop.

Undersöd från Sverige

Sankta Katarina församling får sporadiskt understöd även från Sverige. Den svenska missionsorganisationen Nordisk Östmission har understött församlingen genom predikohjälp och svenska

teologiska böcker i rysk översättning. Från Finland har bl.a. professor **Gunnar af Hällström** och kaplan **Johan Mullo** varit engagerade i församlingsarbetet.

En av de finlandssvenska församlingar som engagerat sig till förmån för Sankta Katarina är Johannes församling i Helsingfors där man samlade en bokkollekt för att glädja de svenskspråkiga i Sankt Petersburg.

Att kontakter över landsgränser är viktiga intygar även kyrkoherde Eero Sepponen, som efter sin pensionering från Åbo svenska kommer att ägna mer tid åt arbetet i Sankt Petersburg. Sankta Katarina församling kunde gärna få flera vänförsamlingar i Finland än Åbo svenska. Den svenskspråkiga oasen i Sankt Petersburg är på sitt stilla sätt en missionerande församling, vilket ju varje församling skall vara, avrundar Sepponen.

JOHANNA SÖDÖ

FAKTA

Sankta Katarina kyrka byggdes år 1865. Majoriteten av dess medlemmar var finlandssvenskar. Kyrkan beslagtogs av staten år 1936 och började användas som sporthall. Den första gudstjänsten firades 15.12.1991. Idag har kyrkan aktiv gudstjänstverksamhet både på svenska och på ryska

Förstärkt samarbete i Nepal

Finska Missionssällskapet har det senaste året förstärkt sitt samarbete med Norra Nepals lutherska kyrka, som arbetar bland kastlösa och marginaliserade i Morang-regionen.

Sällskapets ekonomiska satsning i Nepal var det senaste året 1,85 miljoner euro, vilket är en av de största inom utrikesarbetet. Nepal är för närvarande även tyngdpunkten för det utvecklings-samarbete som finansieras av Finlands regering.

Finska Missionssällskapet har gett understöd bl.a. till 14 medborgarorganisationers utvecklings-samarbetsprojekt, som förbättrar levnadsvillkoren i samhället, tryggar tillgång på mat samt förbättrar hälsovård och utbildning.

Många projekt koncentreras till dem som har

Ben och Maria Westerling sändes ut som Finska Missionssällskapets missionärer till Nepal i augusti.

den svagaste ställningen i samhället – de lägsta kasterna, etniska minoriteter och funktionshindrade. Behoven är många och stödet viktigt.

Ny regionchef

Förstärkt samarbete blir det även i höst när Ben Westerling, ny regionchef för Finska Missionssällskapet i Nepal inleder sitt arbete tillsammans med hustrun **Maria Westerling**, som kommer bland annat att arbeta med informatörsuppgifter och koordinera fadderbarnsverksamheten i landet.

– Vi är glada för att få återvända till Nepal efter dryga 20 år i Finland. Under åren 1982–1990 arbetade vi på Gandaki Boarding School, en internatskola för nepalesiska elever i Pokhara.

Familjen Westerling kommer att vara stationerad i Kathmandu. Den nya regionchefen har helhetsansvar för samarbete mellan lokala organisationer, vilket innebär täta kontakter med myndigheter. Till

arbetsuppgifterna hör även ansvar för att sällskapets strategi förverkligas samt förmannauppgifter för sällskapets anställda i landet.

Bilaterala bistånd

Finska Missionssällskapet inledde arbete i Nepal år 1978 och har för närvarande nio missionärer och tre lokala anställda i landet. Arbetet stöder projekt inom religiöst arbete, utbildning, byutveckling och fredsarbete.

Förutom FMS understöds utvecklingssamarbetet i Nepal även av Kyrkans Utlandshjälp. I slutet av år 2010 uppgick Finlands bilaterala bistånd för enskilda projekt och program i Nepal till ca 11,5 miljoner euro.

I Nepal pågår ännu arbetet med att utforma en ny grundlag, en process som pågått i redan fyra år. Finska Missionssällskapet har tillsammans med sina lokala samarbetsparter arbetat för att säkra religionsfriheten i den nya grundlagen.

JOHANNA SÖDÖ

PRENUMERATIONER OCH ADRESSÄNDRINGAR

Tfn: 020 754 2333

fax: 020 754 2342,

e-post: tilauspalvelut@kotimaa.fi

Kustannus-Osakeyhtiö

Kotimaa

PB 137

00201 Helsingfors

UTGIVARE

Kyrkans missionscentral

PB 185

00161 Helsingfors

Tfn: 09 18021

Fax: 09 1802 436

sakasti.evl.fi > Tutkimukset

ja julkaisut > Lehdet

CHEFREDAKTÖR

Risto Jukko

REDAKTIONS-

SEKRETERARE

Danielle Miettinen

[danielle.miettinen@](mailto:danielle.miettinen@kolumbus.fi)

kolumbus.fi

REDAKTION

Ville Auvinen

Kari Eskelinen

Paula Laajalahti

Maija Sankari

Juhana Sihvo

Johanna Södö

Timo Vasko

Vuokko Vänskä

OMBRYTNING

Kustannus-Osakeyhtiö

Kotimaa

FOTOBEBARBETNING

Kustannus-Osakeyhtiö

Kotimaa

FÖRLÄGGARE

Kustannus-Osakeyhtiö

Kotimaa

UPPLAGA

6000 st.

TIDNINGEN UTKOMMER

två gånger per år.

Nästa nummer utkommer

i mars 2013.

Tidningen skickas till församlingar, missionssekreterarna, kyrkligt anställda präster, lektorer och religionslärarna. Utöver detta skickas tidningen som gruppöversändelse till bland annat kyrkans missionsorganisationer, domkapiteln och missionskontoren.

ISSN 0789-5135

Veljemme Kristus,
Sinun käsiisi annan tämän päiväni.
Sinä yksin tiedät, mitä kaikkea voi tapahtua
ja miten monin tavoin nämä hauraat suunnitelmani
voivat muuttua.
Anna minulle kärsivällisyyttä kohdata hänet,
joka katkaisee reittini
ja sulkee ovet edestäni
oman hätänsä tähden.
Anna minulle kekseliäisyyttä selvittää arjesta
kun se, mitä pidin itsestäänselvyytenä, ei toimikaan.
Kiitos perheestä, suvusta ja ystävistä, joiden apuun voin turvautua.
Suo myös minun ilolla ojentaa auttava käteni.

Teen pyhän ristin merkin
kun astun ulos kodistani,
kun bussini lähtee
kun ohitan kirkon.
Niin moni tekee yhä samoin.
Kiitos, että saan uskoa Sinuun tämän kaiken keskellä.
Johdata valollasi,
ohjaa rakkaudellasi,
kulje kansasi kanssa – tänäänkin.
Amen.

Katinka Käyhkö
Kirjoittaja toimii
lähetystyöntekijänä Venezuelassa.
Lähettävä järjestö on Suomen Lähetysseura.

